

75-202/6454
Ministerie van Defensie

Dit stuk mag niet worden vermenigvuldigd dan met toestemming van Hfd Afd Inl/Veil

CHEF VAN DE GENERALE STAF / BEVELHEBBER DER LANDSTRIJKKRACHTEN

Afdeling/~~Strotter~~ Inlichtingen / Veiligheid

Ex.Nr.: 1

Postadres: Thérèse Schwartzstraat 15
Telefoon: 070-245370 / 070-735735

G E H E I M

Men wordt verzocht bij beantwoording, datum en nummer van deze brief nauwkeurig te vermelden

uw kenmerk	uw brief van	ons nummer	's-Gravenhage,
		082/5/S/75/Geh	29 MEI 1975
bijlagen: 1		Aan	
onderwerp: Supintrep "China"		verzendlijst	

Hierbij moge ik U het in de verzendlijst vermelde aantal exemplaren van het supintrep "China" aanbieden.

Typ : M.H.

Coll: DE CHEF VAN DE GENERALE STAF
VOOR DEZE:
HET HOOFD VAN DE SECTIE INLA
DE LUITENANT-KOLONEL

C. KLOOS.

*Corraangeb. 11/60
12/62*

G E H E I M

Brief + Bijl
Ex.Nr.:

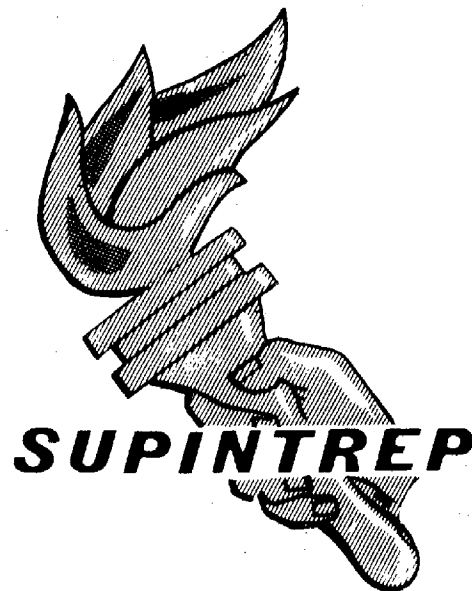
VCS	1	1
C-1Lk	2	2
Dir HKS	3	3
Dir DSC	4	4
<u>i.a.a.:</u>		
CS(L)IGK	5	5
Voorz CVIN	6	6
Min BuZa - VO	7	7
Hfd MARID	8	8
Hfd LUID	9	9
Hfd BVD	10	10
<u>intern:</u>		
CGS		
Plv CGS		
SC-I	11	11
SC-II		
Hfd Afd PL	12	12
INLA	13	13 t/m 25
Archief	14 en 15	

GEHEIM

EX nr 1
082/5/S/75/Geh

**KONINKLIJKE LANDMAGT
GENERALE STAF
AFD INLN/VEIL**

CHINA

SUPINTREP

GEHEIM

DATUM VAN UITGIFTE
29 MEI 1975

C H I N A

I N H O U D S O P G A V E

	<u>blz.</u>
<u>HOOFDSTUK I</u> <u>INLEIDING</u>	1-2
<u>HOOFDSTUK II</u> <u>DE BUITENLANDSE POLITIEK VAN DE VRC</u>	
1. Algemeen	3-5
2. De verhouding VRC - Sovjet-Unie	6-8
<u>HOOFDSTUK III</u> <u>DE CHINESE STRIJDKRACHTEN</u>	
1. Personeelssterkte	9
2. Militaire topstructuur	9-10
3. Landstrijdkrachten	10-12
4. Luchtstrijdkrachten	12-14
5. Marine	14-16
6. Grenstroepen	16
7. Productie- en Constructietroepen	16-17
8. De Volksmilitie	17-18
9. De wapenontwikkeling	18-21
<u>HOOFDSTUK IV</u> <u>HUIDIGE EN VERWACHTE ONTWIKKELINGEN</u>	
1. Binnenlandse politieke ontwikkelingen	22-27
2. De Chinese Economie	27-29
3. Toekomstige nucleaire strategie en capaciteit	29-36
4. De VRC en West-Europa	36-40
<u>HOOFDSTUK V</u> <u>CONCLUSIES EN VERWACHTINGEN</u>	41-45
<u>BIJLAGE 1</u> <u>SLAGORDE-OVERZICHT</u>	
A. Landstrijdkrachten	46-48
B. De Luchtstrijdkrachten	48-49
C. Slagorde Zeestrijdkrachten	49
D. Slagorde van de Productie- en Constructie- troepen	49

		<u>blz.</u>
<u>BIJLAGE 2</u>	<u>CHINA'S HOOGSTE GEZAGSDRAGERS</u>	
	A. Het Staatsapparaat	50-51
	B. Het Partij-apparaat	51-54
<u>BIJLAGE 3 a</u>	<u>SCHEMA MILITAIRE ORGANISATIE VRC</u>	55
<u>BIJLAGE 3 b</u>	<u>VERKLARING SCHEMA MILITAIRE ORGANISATIE VRC</u>	56
<u>BIJLAGE 4</u>	<u>ECONOMISCHE GROEI</u>	57-58
<u>BIJLAGE 5</u>	<u>LOCATIES STRIJDKRACHTEN</u>	59-61

HOOFDSTUK I

INLEIDING

Het langzame ontwaken van China uit de toestand van verdooving, verbrokkeling en onmacht is eerst in de loop van de 20e eeuw op gang gekomen. Tot het einde van de zestiger jaren heeft dit land echter nog in een sterk isolement verkeerd.

De laatste jaren evenwel is de Volksrepubliek China (VRC) ook in de internationale politiek een machtsfactor van betekenis aan het worden, waar de rest van de wereld in toenemende mate rekening mee moet gaan houden.

Mede door het Sino-Sovjet conflict is in het Westen de belangstelling voor China en het besef van zijn groeiende macht aanzienlijk toegenomen. Dit besef alleen zegt op zichzelf natuurlijk nog weinig. Waar het om gaat is wat de VRC wil, wat hij kan en wat er in de toekomst van dit land is te verwachten.

In dit verband doemen dan ook een aantal uiterst belangrijke vragen op, welke in dit Supintrep achtereenvolgens aan de orde zullen worden gesteld, t.w.:

- Wat is China's huidige plaats in de wereld en hoe zien de Chinese leiders deze, m.a.w. waar is het Chinese buitenlandse beleid eigenlijk op gericht en meer in het bijzonder: waarop berust de slechte verhouding met de Sovjet-Unie?
- Welke middelen staan de Chinezen ter beschikking en meer in het bijzonder over welke militaire capaciteiten beschikt men op dit moment?
- Welke ontwikkelingen zijn er ~~gande~~ en welke zijn er te verwachten, m.a.w. wat zal China's plaats in de toekomstige wereld zijn?
- Welke binnenlandse ontwikkelingen zijn er te onderkennen en te verwachten, die deze toekomstige macht (mede) zullen bepalen?
- Wat valt er te zeggen over zijn economische ontwikkeling? Wordt de VRC economisch ook een wereldmacht?
- In welke mate is China's nucleaire strategie en capaciteit te voorspellen?
- Van zeer grote betekenis is ook de vraag wat de (toekomstige) macht van de VRC en in het bijzonder ook het Sino-Sovjet conflict voor gevolgen kan hebben voor Europa, zowel nu als in het geval van een

gewapend conflict tussen de NAVO en het Warschaupakt.

- Tenslotte wordt dan op grond van het voorgaande gekomen tot een aantal conclusies en verwachtingen.

Helaas zijn betrouwbare gegevens uit de zeer gesloten Chinese staat uiterst schaars. De beperkte feitelijke informatie veroorzaakt ook in dit Supintrep enige leemtes; derhalve kan van een "compleet" China-beeld, begrijpelijkerwijs, geen sprake zijn.

HOOFDSTUK IIDE BUITENLANDSE POLITIEK VAN DE VRC1. Algemeen

De basisconceptie van China's huidige buitenlandse beleid wordt gevormd door het "onderscheid in drie werelden":

- de eerste wereld bestaat uit de beide supermachten, de VS en de SU;
- de tweede wereld is de benaming voor de bondgenoten van de supermachten: (West- en Oost) Europa, Canada, Oceanië, Japan, Israël en Zuid-Afrika;
- de derde wereld omvat de overige staten en bestaat dus uit de zogenaamde ontwikkelingslanden.

De Chinese leiders beschouwen China zeker niet als een supermogendheid.

China wordt uitdrukkelijk als ontwikkelingsland gepresenteerd en de Chinezen identificeren zich herhaaldelijk met de "onderdrukte volken van de derde wereld".

De kern van het buitenlandse beleid van de VRC ligt in het weerstand bieden aan de twee supermachten en het steun verlenen aan de volkeren van de derde wereld.

Peking zet zich ideologisch af tegen de grootmachten omdat deze, volgens de Chinese visie, andere kleinere staten onder de duim houden en uitbuiten. Men dient echter niet uit het oog te verliezen dat de VRC in feite zwakker is dan zijn beide potentiële tegenstanders, de VS en de SU. Het belang van de VRC ligt derhalve zowel in het beperken van de invloed van de SU en de VS in de rest van de wereld en het verzwakken van een SU-VS détente, als in het versterken van "de derde wereld".

Aldus dekken ideologie en belang elkaar uitstekend.

In dit kader stimuleert Peking dan ook bij tal van aangelegenheden een zelfbewuster optreden van de staten van "de derde wereld" tegenover de op uitbreiding van hun macht beluste supermogendheden. Alle staten, groot of klein, behoren - naar Chinese opvatting - elkaar als gelijkwaardig te behandelen en moeten onderling relaties onderhouden op basis van de beginselen van vreedzame coëxistentie: wederzijdse eerbied voor territoriale integriteit, wederzijdse non-agressie,

non-interventie in binnenlandse aangelegenheden, alsmede gelijkheid en wederzijds voordeel.

Kortom, China staat een democratisering van de internationale politiek voor, waarbij de eigen identiteit van alle nationale staten meer tot zijn recht kan komen dan in de huidige, door Moskou en Washington, gemonopoliseerde wereld. Alle staten moeten hun binnenlandse problemen zelf oplossen en de internationale vraagstukken met elkaar. Interventies zoals de Russische in Tsjechoslowakije en de Amerikaanse in Vietnam beschouwt Peking als beschamende bemoeizucht. Dit non-interventieprincipe geldt uiteraard ook voor de VRC zelf. In de opvatting van Mao kan de revolutie niet worden geëxporteerd. Het "overplanten" van een revolutiemodel kan desastreuze gevolgen hebben. Ieder volk moet de inhoud van zijn eigen revolutie en bevrijding zelf bepalen.

Het Taiwanbeleid van China is hier, in Chinese ogen, niet mee in tegenspraak.

Taiwan wordt als een strict binnenlands probleem beschouwd.

Het Chinese volk moet bepalen op welke wijze Taiwan bevrijd moet worden, d.w.z. met of zonder geweld. Ook Hong Kong en Macao worden als Chinees gebied beschouwd.

Op basis van ongelijke verdragen werden ze indertijd door de imperialisten bezet. Deze laatste problemen kunnen echter in principe door onderhandelingen worden opgelost. Termijnen waarbinnen een oplossing moet zijn gevonden worden echter (tot nu toe) niet expliciet door de Chinese leiders genoemd.

In het algemeen geldt dat China er op uit is om zowel regionaal (Z.O.-Azië) als mondiaal een "rol van betekenis" te gaan spelen, maar dat het vooralsnog over een te geringe, economische en militaire machtsbasis beschikt voor een werkelijke "hoofdrol". Een zeer grote bevolking (schattingen variëren van 700 milj. tot 900 milj., meest plausibel lijkt ± 880 milj.), een grote werkdiscipline van de massa, een enorme inventiviteit op allerlei niveau's en de traditionele nationale trots kunnen deze huidige beperkte machtsbasis niet compenseren. Daarom voert Peking op dit moment een weloverwogen

"politiek van minimumrisico": bevrijdingsbewegingen en de volken van "de derde wereld" worden voornamelijk verbaal gesteund. Militaire of economische bijstand vindt alleen op beperkte schaal plaats. Daarnaast voert men zakelijke onderhandelingen met de kapitalistische "realiteiten", zoals de VS en Japan.

Flexibiliteit en pragmatisme zijn de essentie van China's buitenlandse beleid van dit moment. Deze twee begrippen zijn trouwens in de publicaties van Mao in verschillende perioden terug te vinden. Het gaat er daarbij steeds weer om onwrikbaar te blijven ten opzichte van het doel en flexibel te zijn bij de keuze van de middelen (tactiek). Het doel blijft volgens Mao de verwezenlijking van de revolutionaire grondbeginselen van nationalisme en emancipatie van de massa. De middelen kunnen variëren en moeten van geval tot geval worden gekozen.

Wat betreft het stimuleren van nationale revolutionaire ontwikkelingen in "de derde wereld" zijn de resultaten van Peking tot dusver tamelijk pover. De materiële steun van de Chinezen aan deze (grotendeels jonge) staten is miniem, de Chinese invloed tot nu toe beperkt.

De nieuwe staten hebben het vooralsnog veelal te druk met de eigen economische opbouw en met het oplossen van interne politieke en etnische geschillen.

De gestadige stroom van hoge bezoekers uit jonge staten aan Peking van de laatste tijd, vormt in ieder geval een duidelijke aanwijzing voor het belang dat de Chinezen hechten aan goede betrekkingen met de Derde Wereld.

Succesvol was de buitenlandse politiek van de VRC in het afwenden van een dreigende omsingeling en het doorbreken van zijn isolement: de VRC, die werd toegelaten tot de VN en bovendien als lid van de Veiligheidsraad werd geaccepteerd, knoopte betrekkingen aan met de VS, Japan en de Westeuropese staten en werd daarnaast door talrijke staten volkenrechtelijk erkend, waardoor o.m. de positie van Taiwan internationaal sterk werd ondermijnd.

2. De verhouding VRC - Sovjet-Unie

Centraal in China's relatie met het buitenland staat evenwel zijn verhouding tot de SU. Na de stichting van de VRC in 1949 was er aanvankelijk sprake van samenwerking en een zekere mate van vriendschap tussen de twee staten.

Aan het einde van de vijftiger jaren echter is de verhouding verslechterd. Sindsdien is de spanning steeds verder toegenomen; een dieptepunt vormde het bloedige grensincident in 1969 aan de rivier de Ussuri. De laatste jaren is het Sino-Sovjet conflict weer in hevigheid toegenomen.

Onderhandelingen (over de grensgeschillen) tussen Peking en Moskou hebben tot nu toe geen enkel resultaat opgeleverd; wel worden de officiële diplomatieke betrekkingen nog steeds gehandhaafd. Belangrijke factoren die de voortdurende conflictsituatie tussen de twee mogendheden veroorzaken en/of in stand houden zijn onder meer:

- Ideologische geschillen

In de Maoïstische leer worden de dialectische tegenstellingen in afwijking met de Sovjet ideologie- radicaal en consequent toegepast.

Wezenlijke veranderingen, die verbeteringen kunnen zijn, worden niet uitsluitend verklaard door de werking van externe krachten, maar ook door interne tegenstellingen.

Contradicties op alle niveau's moeten worden toegestaan, omdat zij tot het betere kunnen leiden. Tegenstellingen binnen de Partij moeten mogelijk blijven; zij kunnen worden opgeheven door kritiek en zelfkritiek. Tegenstellingen tussen de samenleving en de naturen kunnen worden opgelost door de ontwikkeling van de productiekrachten en die tussen de uitgebuite landen en de imperialistische mogendheden door het voeren van nationale, revolutionaire bevrijdingsoorlogen. Ook de controverse met de SU kan tot "het betere" leiden.

De Chinezen hechten in tegenstelling tot de SU, relatief meer waarde aan de factor Arbeid dan aan de factor Kapitaal,

meer aan het autonome kleine bedrijf dan aan het grootbedrijf,
meer aan traditionele technieken dan aan hoogwaardige technologie,

meer aan de juiste revolutionaire mentaliteit van de arbeidende massa dan aan materiële aansporingen,

meer aan de autonome ontwikkeling van het individu en het kleine collectief (bedrijf, dorp) dan aan de vanuit het centrum opgelegde, geforceerde discipline (hoewel in de praktijk vaak het tegendeel het geval lijkt te zijn),

meer aan guerilla vanuit het platteland dan vanuit de steden.

- Maoïstisch chauvinisme

Mao is de ware (en enige) vertolker van de Marxistisch-Leninistische uitgangspunten. Dit wordt ingegeven en ondersteund door het traditioneel Chinese superioriteitsgevoel en nationalisme.

- Verschillen in revolutionaire ervaring

In tegenstelling tot de Sovjet communisten, hebben de Chinezen eerst na een jarenlange guerilla, vanuit het platteland de steden kunnen veroveren.

- Economische achterstand van China op de SU

De VRC is duidelijk een ontwikkelingsland.

- De aanzienlijke militaire inferioriteit van de VRC t.o.v. de SU

- De "ongelijke grensverdragen", waardoor de VRC bij voortdurend wordt herinnerd aan de tijd van machteloosheid, waarin buitenlandse mogendheden China ongestoord konden vernederen en uitbuiten.

- Combinatie van bovengenoemde punten

Economische en militaire inferioriteit zijn niet te rijmen met het nationalisme, het traditionele superioriteitsgevoel (cultureel, moreel) en het ideologische zelfbewustzijn.

- Interne tegenstellingen in China

Het benadrukken van de SU als "gemeenschappelijke vijand" wordt als bindend middel aangewend om de eenheid tussen rivaliserende groeperingen binnen de VRC zo veel mogelijk te herstellen.

- Machtsconcurrentie in algemene zin

De VRC vindt als opkomende grootmacht, naast de VS, vooral ook de SU op zijn weg. Botsingen, o.a. om het verkrijgen van invloed in de "derde wereld", zijn welhaast onvermijdelijk. De Chinese macht beïnvloedt (in)direct de belangrijkste internationale verhoudingen.

Voor West-Europa met name is het van zeer groot belang hoe de machtsverhouding tussen de VRC en de SU ligt. In welke mate de SU militair gebonden is aan zijn Oostflank, is immers van directe betekenis voor de militaire krachtsverhouding tussen de NAVO en het WP. De noodzaak om een zeer belangrijk deel van de Sovjet strijdmacht (o.m. ± 45 divisies) in het Verre Oosten te handhaven hangt in grote mate af van de kracht/zwakte van het Chinese leger.

HOOFDSTUK III
DE CHINESE STRIJDKRACHTEN

1. Personeelssterkte

De vredessterkte van het Volksbevrijdingsleger (VBL) wordt op \pm 3 miljoen man geschat. De indeling naar krijgsmachtdelen is als volgt:

- Landstrijdkrachten \pm 2.500.000 man
- Luchtstrijdkrachten \pm 270.000 man
- Marinestrijdkrachten \pm 230.000 man

Daarnaast bestaan nog:

- Veiligheids-/Grenstroepen \pm 350.000 man
- Productie-/Constructietroepen \pm 1,2 - 1,3 mln. man
- Volksmilitie, waarvan
Kader en Basismilitie \pm 25 - 30 mln. man

De dienstitijden in het VBL zijn:

- bij de Landstrijdkrachten vier jaar;
- bij de Luchtstrijdkrachten
en Speciale troepen vijf jaar;
- bij de Marine vijf-zes jaar.

Door het betrekkelijk langdurige dienstverband is het VBL in staat zijn rekruten zowel een grondige militaire opleiding als een effectieve politieke scholing te geven. Hoewel er officieel geen dienstplicht zou bestaan, bedraagt een jaargang rekruten 5,5 tot 6,5 miljoen man.

De jaarlijkse behoefte van het VBL aan nieuwe soldaten bedraagt echter maar \pm 600.000 tot 8.000.000 man. Hierdoor is er een strenge selectie naar lichamelijke en geestelijke capaciteiten alsook naar politieke betrouwbaarheid mogelijk. De niet-geaccepteerde rekruten verrichten hun dienstitijd bij de Productie- en Constructietroepen en bij de Volksmilitie.

2. Militaire topstructuur

Tijdens de Culturele Revolutie (1965-1969) heeft het leger een versterkte greep op het politieke en bestuurlijke apparaat gekregen.

Sinds 1971 is er echter een proces op gang gekomen om de invloed van de militairen terug te dringen; hetgeen zich tot nu toe heeft voortgezet.

In een dagorder aan het VBL zou nadrukkelijk zijn gesteld dat de overname van burgerfuncties tijdens de Culturele Revolutie slechts van tijdelijke aard zou zijn. De officiële verklaring hiervoor zou luiden dat de noodzaak is toegenomen voor de militairen om zich op de landsverdediging te concentreren i.v.m. de dreiging van de SU. Tijdens het 4e Nationale Volkscongres zijn enige vacante posten weer bezet, n.l.:

Minister van Defensie - Yeh Chien-jing

Chef van de Generale Staf (tevens vice-premier)- Cheng Hsisao-ping

Hoofd Politieke Zaken VBL (tevens vice-premier)- Chang Choeng-chao.

In dec. 1974 werden vier generaals tot sous-chef benoemd, n.l.:

Yong Cheng-wu

Wong Chong-jung

Hu Wei

Ho Cheng-ven.

In de vacante functie van commandant strijdkrachten is eerst onlangs voorzien door de benoeming van Ma Ning.

Ook is het percentage militairen zowel in het Politbureau, als in het Centrale Comité en de regeringsorganen de laatste tijd duidelijk verminderd. In het Politbureau is het aantal militairen, na het Partijcongres van augustus 1973, teruggebracht van 9 tot 5 (bij een totaal van 21 leden). Een belangrijke ontwikkeling vond er ook in januari 1974 plaats, toen 9 van de 11 commandanten van de militaire districten overgeplaatst werden en hun politieke functie als 1e of 2e partijsecretaris in het district verloren.

Voor een overzicht van de organisatiestructuur van het Chinese leger zie Bijlagen 3 a/b.

3. Landstrijdkrachten

a. De opbouw

De landstrijdkrachten zijn verdeeld in 37 legerkorpsen.

Een legerkorps bestaat, naast staf- en ondersteuningseenheden - uit drie infanteriedivisies en een artillerieregiment

Daarnaast bestaan nog \pm

- 7 infanteriedivisies
- 8 tankdivisies, (sommige bronnen spreken ook van 5)
- 3-4 cavaleriedivisies
- 3 anti-tankdivisies
- 21 artilleriedivisies
- enige luchtdoelartilleriedivisies
- 11 spoorweggenie-eenheden

Het is niet uitgesloten dat zich bovendien in sommige districten nog bepaalde eenheden tot divisiesterkte bevinden.

b. Materieel

Wat de uitrusting betreft kan men de laatste tijd een sterker streven naar modernisering en standaardisering onderkennen. De Chinese wapenindustrie is in staat om de troepen voldoende uit te rusten met munitie, infanteriewapens en artillerie. De uitrusting met tanks en gemechaniseerd geschut, die voor een deel nog bestaat uit het tot 1960 geleverde Sovjet materieel, is nog steeds ontoereikend en gedeeltelijk verouderd. De huidige overschakeling op de bouw van

- de middelbare T-59 (Chinese versie van de T-54)
- de lichte T-62 (eigen Chinees product met 85 mm kanon) en
- de amphibische T-60 (Chinees fabrikaat op basis van de PT-76 met 85 mm kanon en 520 PK dieselmotor)

wijst erop dat de Chinezen de gevechtskracht van de tankeenheden willen verhogen. Het zal echter nog jaren kunnen duren voordat de tankcomponent van de Chinese strijdkrachten de vergelijking met die van de SU kan doorstaan.

Het totale bestand aan tanks en gemechaniseerd geschut wordt op \pm 7.000 stuks geschat. De totale jaarproductie van de T-59, de T-62 en de T-60 bedraagt \pm 1.000 stuks.

De mobiliteit, die door de uitbreiding van het aantal vrachtauto's is toegenomen, laat nog steeds te wensen over.

De strategische raketstrijdkrachten (tot nu toe bekend als 2 Artilleriekorps) beschikken vermoedelijk over 40-50 MRBM's, die gedeeltelijk in bunkers zijn ondergebracht, overwegend in het Noorden en Noordoosten van China.

c. De gevechtswaarde

De ontoereikende en gedeeltelijk verouderde uitrusting doet duidelijk afbreuk aan de gevechtswaarde van de landstrijdkrachten. Een bijzonder nadeel vormt vooral de nog steeds gebrekkige motorisering. Daar komt nog bij dat een behoorlijk wegennet ontbreekt, zodat de strategische beweeglijkheid van de landstrijdkrachten beperkt moet worden genoemd.

De langdurige opleiding, alsmede de politieke scholing van de Chinese militairen, staan evenwel borg voor een goede inzet, ondersteund door een - voor Nederlandse begrippen - ongekend sterke motivatie.

d. Voor een slagorde-overzicht, zie Bijlage 1, punt A

4. Luchtstrijdkrachten

a. De opbouw

De luchtstrijdkrachten zijn onderverdeeld in:

(1) 9 Luchtlegers; hieronder ressorteren:

- 19 jagerdivisies, elk bestaande uit normaal 2 regimenten à 3 squadrons (8-12 vliegtuigen)
- 5 jagerbommenwerperdivisies
- 5 bommenwerperdivisies
- 1 verkennersdivisie
- 2 transportdivisies
- 1 heliportertransportdivisie

Daarnaast bestaan nog enige zelfstandige regimenten.

(2) Luchtverdedigingseenheden, welke bestaan uit:

- 10 luchtdoelartilleriedivisies
- meer dan 30 geleide-rakettenregimenten

De uitrusting bestaat uit conventionele luchtdoelartillerie (+ 3.000 vuurmonden tot een kaliber van 100 mm en grond/luchtraketten van het type SA-2, (+ 70-120 raketopstellingen rond de belangrijkste grote steden en militaire installaties).

(3) Luchtlandingstroepen ter sterkte van 6 luchtlandingsdivisies.

b. Personeel

Van de ± 270.000 man van de luchtstrijdkrachten behoren

- ± 85.000 man tot de luchtverdediging en verbindingstroepen
- ± 50.000 man tot de luchtlandingstroepen

c. Materieel

De luchtstrijdkrachten beschikken over ± 3.500 vliegtuigen en helicopters.

Daarvan zijn :

- ± 2500-3000 jagers en jager/bommenwerpers
- ± 300 bommenwerpers
- ± 50-60 verkenningsvliegtuigen
- ± 400 transportvliegtuigen
- ± 300 helicopters

Bovendien heeft men nog de beschikking over enige honderden opleidings- en verbindingsvliegtuigen.

Voor nadere bijzonderheden zie Bijlage 1 punt B 1 t/m 3.

d. De gevechtswaarde

Ondanks het betrekkelijk grote aantal jagers, is de Chinese luchtverdediging, althans v.w.b. gebiedsverdediging, vergeleken bij de SU in zijn mogelijkheden beperkt en derhalve nauwelijks in staat om de VRC als zodanig tegen luchtaanvallen te beschermen.

De Chinese luchtverdediging ontbreekt het in het bijzonder aan:

- moderne vliegtuigen
- een toereikend aantal grond/lucht geleide wapens
- een adequaat modern EW-systeem.

De mogelijke verdere uitbreiding met het type BADGER (TU-16) zal de inzet van kernwapens mogelijk maken.

De Chinese luchtmacht zijn (tot nu toe) niet geschikt voor omvangrijke strategische opdrachten.

De huidige luchttransportcapaciteit is-ondanks de recente versterkingen- nog steeds gering en kan voorlopig alleen door buitenlandse aankopen wezenlijk worden versterkt.

Luchtlandingsoperaties kunnen alleen op beperkte schaal worden uitgevoerd.

e. Slagorde zie bijlage 1 punt B 4

5. Marine

a. De Zeestrijdkrachten

(1) Materieel

De zeestrijdkrachten beschikken over + 1.600 schepen, verdeeld over drie vloten, t.w.:

- de Noordelijke, waarvan het hoofdkwartier is gevestigd te Tsingtao
- de Oostelijke (hoofdkwartier te Sjanghai)
- de Zuidelijke (hoofdkwartier te Chanchiang)

Hiervan zijn:

- 1.350 oppervlakteschepen
- 60 onderzeeërs
- 250 hulpvaartuigen

onderverdeeld in:

- 8 torpedootjagers, uitgerust met geleide projectielen tegen zeedoelen
- 4 escortevaartuigen (ombouw RIGA-klasse)
- 5 escortevaartuigen van de KIANGNAN-klasse
- 1 escortevaartuig van de KIANGTUNG-klasse, waarschijnlijk uitgerust met geleide projectielen tegen luchtdoelen
- 14 oudere escortevaartuigen

voorts:

35 onderzeebootjagers
 ± 400 motortorpedoboten, waarvan ca. 100 uitgerust met geleide projectielen tegen zeedoelen
 ± 450 motorkanoneerboden
 90 mijnenvegers waarvan ± 25 oceaanomijnenvegers
 ± 450 landingsvaartuigen
 ± 60 onderzeeërs waarvan 1 onderzeeër van de GOLF-klasse en waarschijnlijk 1 nucleair voortgestuwde onderzeeboot; de overige zijn van het conventionele type
 ± 250 hulpvaartuigen

(2) De gevechtswaarde

Na de nieuwbouw van de geleide projectielen torpedobootjagers en van een aantal moderne escortevaartuigen van de LUTA-klasse is de bouw van grotere oppervlakteschepen - om niet bekende redenen - de laatste tijd gestagneerd. Het toegenomen aantal geleide projectielen-eenheden, overwegend uitgerust met surface/surface missiles (SSM's), draagt echter bij tot een verhoging van de gevechtswaarde. Een deel van de onderzeeërs is enigermate verouderd. De onderzeebootvloot breidt zich gestaag uit door nieuwbouw van onderzeeërs van de conventionele ROMEO-klasse (geschatte jaarproductie ± 5). De amphibische capaciteit wordt door de nieuwbouw van kleinere landingsvaartuigen verhoogd. Het karakter van de Chinese zeestrijdkrachten is nog steeds dat van een kustverdedigingsmarine.

Voor organisatie en slagorde. Zie bijlage 1. pt C

b. De Marineluchtvaartdienst

De Marineluchtvaartdienst, die zijn hoofdkwartier in Peking heeft, omvat een 8tal divisies, elk bestaande uit 2 tot 3 regimenten.

Hij beschikt over ± 800 vliegtuigen, waarvan
 ± 450 jagers FAGOT, FRESCO en FARMER, (MIG-15-17-19) verdeeld over 9 regimenten
 ± 150 bommenwerpers BEAGLE (IL-28), verdeeld over 6 regimenten

+ 170 transportvliegtuigen, verkenningsvliegtuigen, helicopters, enz.

De bommenwerpers zijn voornamelijk bij de Noordelijke vloot gestationeerd.

c. De Marine-infanterie

De Marine-infanterie bestaat uit 8 divisies t.b.v. amphibische operaties. Voor de kustverdediging staan 12 kustartillerieregimenten ter beschikking.

d. Personeel

Het personeelsbestand bedraagt + 230.000 man waarvan

- varend personeel	:	95.000
- bij de marineluchtvaart	:	20.000
- marine-infanterie en kustartillerie	:	115.000

6. Grenstroepen

De grenstroepen vormen een deel van de staatsveiligheidstroepen en ressorteren onder het Ministerie van Openbare Veiligheid. Zij staan echter operationeel onder direct bevel van de commandant van het militaire district. Hun voornaamste taak is de bewaking en beveiliging van de grenzen en de kust. Daarnaast vervullen zij grenspolitionele functies. Hun sterkte wordt geschat op + 160.000 - 180.000 man

Van de + 20 divisies en enige zelfstandige regimenten ligt waarschijnlijk ongeveer de helft aan de grens met de SU en Mongolië. De personele sterkte van een divisie bedraagt + 7.300 - 8.000 man.

7. Productie- en Constructietroepen

Deze para-militaire eenheden bestaan uit land- en bosbouwdivisies alsmede uit de zogenaamde technische- opbouwdivisie. Zij worden, behalve voor de economische en technische ontwikkeling van het land, ook ingezet voor militaire en openbare veiligheidsdiensten. De Productie- en Constructietroepen vallen onder het VBL en zijn uitgerust met lichte en zware infanteriewapens.

Zij zullen zonodig worden ingezet ter versterking van de VBL-troepen,

vooral in de belangrijkste grensdistricten.

De militaire opleiding van de recruten duurt 4-6 maanden en vindt plaats in eigen opleidingscentra.

In de afgelopen jaren zijn talrijke nieuwe eenheden in het leven geroepen, in het bijzonder in de grensdistricten Lanchow en Peking.

De Productie- en Constructietroepen bestaan uit \pm 50 divisies met 1,2 - 1,3 mln man.

Slagorde: zie bijlage 1, pt D

8. De Volksmilitie

Over de totale sterkte van de volksmilitie zijn geen nauwkeurige cijfers beschikbaar. De schattingen variëren van 200 tot 300 mln. mensen.

Er bestaan 2 soorten eenheden:

- de kader- of basiseenheden
- de algemene of normale eenheden.

De uit \pm 25-30 mln. mensen bestaande basismilitie zal waarschijnlijk aan het eind van 1974 met \pm 10 mln. mensen zijn versterkt. Op grond van een regeling uit 1961 bestaan de volgende leeftijdsgroepen:

- voor de basismilitie: mannen van 18 - 30 jaar,
vrouwen tot 25 jaar,
- voor de algemene militie: mannen van 16 - 50 jaar,
vrouwen tot 40 jaar.

In de basismilitie worden zowel militairen opgenomen die hun diensttijd bij het VBL achter de rug hebben, als de (politiek betrouwbare) jongeren voor wie geen plaats is bij het VBL.

Het gezag over de militie wordt uitgeoefend door de Partij; de militaire opleiding is in handen van het VBL.

De bewapening van de volksmilitie laat over het algemeen nog veel te wensen over. Wel kan men stellen dat de basismilitie beter is uitgerust dan de algemene militie: eerstgenoemde beschikt, althans in de grens- en kustgebieden, over zware infanteriewapens, kanonnen,

anti-tankkanonnen en enkele transportvliegtuigen.

Kort voor de Culturele Revolutie had de volksmilitie bijna geen betekenis meer. De laatste jaren is er echter duidelijk sprake van een opleving, welke gepaard lijkt te gaan met pogingen om een verbetering in de materiële uitrusting tot stand te brengen. Deze recente ontwikkeling hangt nauw samen met de wijdverbreide kritiek op de voormalige minister van defensie Lin Piao en zijn volgelingen, in het kader van de massale "Anti-Confucius en Lin Piao" campagne.

Deze overleden militaire leider en voorbestemde opvolger van Mao, wordt onder meer verweten dat hij de volksmilitie ernstig heeft verwaarloosd. De critici gaan er van uit dat de volksmilitie in een toekomstige oorlog - en bovenal in het geval van een verrassingsaanval door de SU - een zeer belangrijke taak heeft te vervullen.

Herhaaldelijk wordt er vanuit deze hoek op gewezen dat de strijdkrachten van het VBL weliswaar de ruggespraak van de landsverdediging vormen, maar dat de volksmilitie - steunend op de massa van de bevolking - onvermijdelijk ieder verdedigingsconcept voor een belangrijk deel bepaalt.

Deze stellingen zijn volledig in overeenstemming met de opvattingen van Mao. De "Grote Roerganger" kent in zijn volksoorlogconcept een uiterst belangrijke plaats toe aan de volksmilitie.

In het kader van het terugdringen van de invloed van de professionele militairen op het politieke en bestuurlijke vlak, kan de versterking van de volksmilitie bovendien dienst doen om de macht van de VBL-militairen te beperken. Als nieuwe machtsfactor kan de volksmilitie wellicht een aanzienlijk tegenwicht van het VBL gaan betekenen. In dit verband is ook de benoeming van Wang Hung in de tot nu toe niet bestaande functie van bevelhebber van alle volksmilitie-eenheden veelzeggend. Omdat er geen centraal hoofdkwartier bestond, betekent de aanstelling van Wang een aanzienlijke versterking van de centrale coördinatie.

9. De wapenontwikkeling

Sedert omstreeks 1960 bouwt de VRC op eigen kracht een oorlogsindustrie op. Voor die tijd was Peking vooral aangewezen op de

wapenleveranties uit de SU. In het algemeen geldt dat de VRC er op uit is om economisch zoveel mogelijk autarkisch te blijven. De wapenindustrie vormt hierop zeker geen uitzondering. Vooral door de toegenomen spanningen met de SU kan men verwachten dat de eigen oorlogsindustrie zich in de nabije toekomst verder zal uitbreiden, voorzover dit althans economisch mogelijk is. Onlangs heeft de VRC zijn streven naar autarkie overigens enigszins verzwakt. Het is namelijk bekend geworden dat de VRC probeert om bepaald militair materieel uit het Westen te verkrijgen. Tot nu toe heeft China echter nog geen noemenswaardige hoeveelheid geïmporteerd.

Peking is er vermoedelijk vooral op uit om een beperkt aantal bepaalde uitrustingsstukken te verkrijgen, om daarmee de eigen betrekkelijk geringe, "know how" op te kunnen voeren.

a. Electronica

Tussen de VRC en de Westelijke Staten (inclusief de SU) bestaat een technologische kloof van verscheidene jaren.

Eenvoudig geïntegreerde systemen (IS) werden pas aan het begin van de jaren zeventig bij de bouw van computers aangewend.

(Men bedenke dat de IS vooral van betekenis zijn voor de bouw van lichte elektronische apparatuur).

Middelgrote elektronische apparaten (zend- en ontvangstapparatuur, eenvoudige rekenmachines, en optische, fijn mechanische apparaten), voor het gebruik bij de troepen zijn waarschijnlijk in redelijke mate beschikbaar.

Voor de ontwikkeling van moderne wapensystemen staan de computers van de Universiteiten en andere onderzoeksinstituten ter beschikking. Ook bij de meteorologische diensten worden nu computers ingeschakeld. De achterstand van de computertechniek t.o.v. het Westen bedraagt overigens minstens 10 jaar. Voor moeilijke opdrachten van dataverwerking worden computers van Europese en Japanse makelij gebruikt.

b. Kernwapens en raketten

(1) Kernwapens

De winning van splijtbare stoffen heeft de laatste jaren

een aanzienlijke uitbreiding ondergaan door de verdere uitbouw van de gasdiffusie- en isotopenscheidingsinstallaties in Lanchow. De productie van uranium-235 bedraagt jaarlijks ca. 3.500 kg. In het proefgebied Lop Nor zijn tot nu toe 15 atoomproeven in de atmosfeer en 1 ondergronds uitgevoerd.

De aanvankelijk sprongsgewijs verlopende kernwapenontwikkeling bevindt zich sedert enige jaren in een stadium van stagnatie. Oorzaken hiervan moeten, behalve natuurlijk in de noodzakelijke consolidatie, vooral worden gezocht in de moeilijkheden bij de systeemgeoriënteerde aanpassing (miniaturisering) van de atoomgevechtscoppen aan de in een ontwikkelingsfase verkerende dragers.

Uit de beschikbare technische gegevens en de radio-chemische analyses van de kernproeven, die tot nu toe zijn gehouden, kan het volgende worden opgemaakt: de VRC zal nog veel moeten doen aan de verbetering van de energie-gewichtsverhouding m.b.t. de nucleaire bommen met een KT-bereik en de thermonucleaire met een energie-equivalent van 3 tot 5 MT.

Beide atoombomtypen eisen een onverwacht hoge nuttige belasting, welke een uitbreiding van het bereik van de raketdragers in de weg staat.

De raketontwikkeling moet zich richten op de tot nu toe bereikte graad van miniaturisering, wat voor China grote problemen oplevert.

(2) Raketten

Sinds de 4e Chinese kernproef in 1966 is het bekend dat de VRC over MRBM's beschikt met een bereik van \pm 1.800 km, gebaseerd op de Russische Sandal (SS-4).

Tegenwoordig heeft de VRC de beschikking over

- 40 - 50 MRBM's met een bereik van 1.800 km en
- mogelijk over enige IRBM's met een bereik van 3.500 km.

Men vermoedt een ontwikkeling van raketten met vaste voortstuwingsmiddelen, maar deze kan redelijkerwijs niet voor eind 1975 voltooid zijn.

ICBM's heeft men tot nu toe alleen op verkorte afstanden binnen het eigen grondgebied beproefd; van ICBM's met een bereik van 6.500 - 12.000 km is tot nu toe nog niets gebleken.

Over nucleaire wapensystemen op onderzeeërs is nog niets bekend.
Voor een nadere behandeling van de nucleaire ontwikkeling
zie Hoofdstuk IV, punt 3.

HOOFDSTUK IV

HUIDIGE EN VERWACHTE ONTWIKKELINGEN1. Binnenlandse politieke ontwikkelingen

De Volksrepubliek China is een ontwikkelingsland.

De wijze waarop de Chinezen hun samenleving opbouwen verschilt fundamenteel van de westerse. Behalve de typische Chinese cultuur-historische achtergronden spelen vooral ook de Maoïstische maatschappij-opvattingen hierbij een doorslaggevende rol. In de opvatting van de partijvoorzitter is het noodzakelijk dat het Chinese volk in een "permanente staat van revolutie" wordt gehouden.

De enorme offers, die van het volk worden gevraagd voor de (snelle) opbouw van het land, vergen telkens weer een nieuwe bron van inspiratie. Sinds 1949 hebben dan ook talloze massale campagnes de VRC overspoeld. Van al deze campagnes hebben alleen de grotendeels mislukte "Grote Sprong Voorwaarts" (eind vijftiger jaren) en de Culturele Revolutie (1965-1969) internationale bekendheid verworven. De meest recente is de anti-Confucius en de anti-Lin Piao campagne. Deze zou zijn bedoeld om "de resultaten van de Culturele Revolutie verder uit te bouwen en uit te diepen".

Lin Piao was - totdat hij in ongenade viel - Minister van Defensie en werd tijdens de CR door Mao, zelfs openlijk, als zijn opvolger genoemd. Naar de huidige opvattingen van de Chinese leiders heeft hij echter het Chinese volk verraden en was hij in feit "een confucianist, een agent van de Japanse militaristen en Tsjiang-Kai-Sjek reactionairen, alsmede een handlanger van de Sovjetrussische sociaal-imperialisten". Volgens de officiële verklaring stortte Lin Piao in 1972 met een vliegtuig boven Mongolië neer op de vlucht naar de Sovjet-Unie, na een mislukte aanslag op voorzitter Mao.

Confucius wordt beschouwd als de verpersoonlijking van het "oude" China, van de binding van het Chinese volk met de religie.

De oude wijsgeer legde de nadruk op autoritaire gezagsuitoefening en een passieve gehoorzaamheid van de massa aan de regeerders.

Daarnaast werd hoofdarbeid door Confucius moreel aanzienlijk hoger aangeslagen dan handarbeid. Hij pleitte voor een geestelijk ontwikkelde elite, die voorbeeldig zou moeten leven.

De mens kan volgens het confucianistische denken in de loop der tijden

niet wezenlijk worden veranderd. Het onderscheid elite-massa is dan ook reëel en niet tijdsgebonden in deze leer.

Volgens Mao daarentegen moet in een proletarische samenleving de massa juist "zichzelf" regeren. De partijvoorzitter gaat er niet vanuit dat de mens onveranderlijk is.

Integendeel, hij wil de mens juist wel veranderen en wel in een "nieuwe proletarische zin". In tegenstelling tot Confucius hecht Mao minstens een even grote waarde aan handarbeid als aan hoofd-arbeid.

De werkende massa moet zoveel mogelijk worden geactiveerd: zijn zelfbewustzijn is essentieel voor de nieuwe samenleving. De essentie van het verschil in denken van Mao en Confucius kort samenvattend, komt op het volgende neer: Confucius legde vooral de nadruk op hiërarchische verhoudingen, gehoorzaamheid van de massa aan de van nature superieure elite, beheersing, fatalisme en de autocratie van de geest. In het denken van Mao staan juist het zelfbewustzijn van de massa, de strijdvaardigheid, het initiatief en de handarbeid centraal.

Tegelijk met de anti-Confucius en anti-Lin Piao campagne speelt zich in de VRC een interne strijd af om de machtsposities in het post-Mao en het post-Chou tijdperk. Het is erg moeilijk om uit de zeer onvolledige en verwarrende berichtgeving over deze machtsstrijd een enigszins waarheidsgetrouw beeld te distileren.

Vast staat dat er grote tegenstellingen bestaan tussen provinciale leiders en het centrale bewind in Peking. Dit is overigens niet verwonderlijk als men bedenkt dat enerzijds de belangrijkste richtlijnen voor het plaatselijk beleid afkomstig zijn van de centrale regering en partijleiding, en anderzijds de Maoïstische leer juist sterk de nadruk legt op regionale en lokale autonomie. Ideologie en praktijk lijken elkaar wat dit betreft slecht te verdragen. Competentiegeschillen kunnen niet met het Rode Boekje worden opgelost.

Afgezien van deze machtsstrijd kan men, globaal gesproken, de volgende drie elkaar bestrijdende machtsgroeperingen onderscheiden:

a. De Radicalen

Zij zijn - of waren althans - de ideologische favorieten van Mao.

Hun aanhang bestaat voornamelijk uit de rebellerende jeugd en mensen van het lagere partij kader. De radicalen onderhouden weinig banden met het VBL en worden waarschijnlijk door de grote meerderheid van de VBL-militairen gewantrouwd. De meest vooraanstaanden van deze machtsgroep zijn Chiang Ch'ing (Mao's vrouw) en Wang Hung-wen (sinds het 10e partijcongres in augustus 1973 als derde man na Mao en Chou En-lai lid van de Permanente Commissie van het Politbureau). De radicalen hechten grote waarde aan de "constante revolutie". Ideologische zuiverheid en de weigering om "zakelijke concessies" te doen zijn voor deze revolutie minimum voorwaarden. Het opbouwen van een nieuwe samenleving, waarin elk mens gelijke ontplooiingskansen heeft, moet de absolute prioriteit hebben. Revolutie en chaos zijn daarbij onvermijdelijk. In deze kringen heeft men over het algemeen weinig belangstelling voor een sterke economische onderbouw en wordt het pragmatisme van veel van de huidige leiders verafschuwd. Men zet zich sterk af tegen de SU, maar is ook tegen de toenadering tot de VS.

b. De Gematigden

Zij worden voornamelijk gevonden onder de professionele bestuurders ("de bureaucraten"), Zij hechten over het algemeen aan de bestaande orde, in die zin dat zij veranderingen geleidelijk willen doorvoeren en niet willen forceren. De voornaamste vertegenwoordigers zijn premier Chou En-lai en de vice-premiers Li Hsien-nien en Teng Hsiao-ping. De gematigden leggen sterk het accent op een stevige economische onderbouw. Met het oog hierop en tevens ten behoeve van een efficiënt binnenlands bestuur achten zij orde en rust in het land van groot belang. Een stabiele, interne orde stelt hen bovendien in staat om de noodzakelijke diplomatieke activiteiten te ontplooiën. De gematigden leiders zijn niet afkerig van een zakelijke, pragmatische politiek, niet in het minst ten opzichte van "het westen" en Japan.

c. De (Hoge) Militairen

Ook zij hechten over het algemeen veel waarde aan orde en politieke

stabiliteit, vooral met het oog op de nationale veiligheid. Meningsverschillen met de gematigden gaan, behalve over de hoogte van de defensie-uitgaven, voornamelijk over de plaats die de militairen in het bestuurlijke kader moeten innemen.

Recente ontwikkelingen duiden erop dat veel militairen uit de belangrijke bestuurlijke posities worden gedrongen door burgerbestuurders. Deze gang van zaken kan overigens verondersteld worden de steun van Mao te hebben. In zijn leer is het leger ondergeschikt aan de partij.

Overigens moet men deze driedeling van machtsgroeperingen niet al te absoluut opvatten. Er vinden zeer veel overlappingen plaats. Zo kent men in China bijvoorbeeld het verschijnsel van de links radicale, militaire leider.

Het moet waarschijnlijk worden geacht dat de gematigden en de militairen elkaar, ondanks bepaalde tegenstellingen, in het post-Mao- (en post-Chou) tijdperk in een coalitie zullen vinden. De oppositie van de radicalen zal hier vermoedelijk weinig aan kunnen veranderen. De laatsten zullen de steun van Mao node missen.

De gematigden zijn door hun bestuurlijke en diplomatieke ervaring veelal de kurk waarop de huidige ontwikkeling van de VRC drijft. Zij lijken ook in de nabije toekomst onmisbaar en zullen zich door hun grote invloed op zowel het partij- als het staatsbestel vermoedelijk wel kunnen handhaven.

De militairen zullen naarmate de verwarring, chaos en onzekerheden toenemen in een post-Mao tijdperk belangrijk aan invloed kunnen winnen. (Men vergelijk het chaotische einde van de Culturele Revolutie waar de militairen zeer sterk uit te voorschijn kwamen).

De gematigden en de militairen zullen elkaar hoogst waarschijnlijk nodig hebben om het land ordelijk te kunnen besturen en de invloed van de radicalen tot het minimum te beperken.

Het moet overigens zeker niet uitgesloten worden geacht dat aanvankelijk de radicalen direct na Mao's dood in een "grote" coalitie met de militairen en de gematigden zullen samenwerken. Minder waarschijnlijk lijkt het dat deze coalitie ook op lange termijn stand zal houden.

De interne machtsstrijd in de VRC is van uitzonderlijk belang voor China's verhouding met de SU. Het conflict met Moskou is jarenlang een bron van verdeeldheid geweest tussen de Chinese politieke leiders. De huidige tegenstellingen tussen de verschillende machts-groeperingen in de VRC zouden door een ambivalente houding van Peking t.o.v. de SU alleen maar worden versterkt.

Een sterk geaccentueerde Sovjet dreiging kan daarentegen als bindende factor fungeren voor de elkaar bestrijdende partijen.

Om de eenheid (naar buiten zowel als naar binnen) zoveel mogelijk te bevorderen is het voor veel Chinese leiders daarom van essentieel belang om de Sovjet dreiging te cultiveren en de spanning met Moskou op peil te houden.

Hoe groter de interne verdeeldheid en instabiliteit is, des te meer zal waarschijnlijk de noodzaak worden gevoeld om zich af te zetten tegen de SU. Wanneer de radicalen in de post-Mao periode een grote greep op de gebeurtenissen krijgen en de situatie chaotischer wordt, dan zal de spanning met de SU vermoedelijk eerder toe- dan afnemen. Naarmate de gematigden daarentegen meer de overhand krijgen en er een stabiele situatie ontstaat neemt de kans toe dat men zal proberen op betere voet met Moskou te komen.

De SU van zijn kant heeft er voordeel bij dat de gematigden de VRC zoveel mogelijk onder controle krijgen, waardoor er een verbetering in de relatie Moskou-Peking kan ontstaan. In dat geval zal Moskou zich immers minder genoodzaakt voelen om een groot deel van zijn militaire potentieel op de VRC gericht te houden.

Dit zou dan o.m. een indirecte versterking van de Sovjet Westflank kunnen betekenen.

In deze ^{deze} tijdsredenerend, moet men - opmerkelijk genoeg - concluderen dat de NAVO er indirect belang bij kan hebben dat de (links) radicalen en niet de gematigden aan invloed winnen in de VRC.

Immers de gespannen verhouding van de SU met de VRC kan zowel de Sovjet capabilities als de intenties t.o.v. Europa beïnvloeden. M.a.w. een stabiele orde in de VRC kan de machtspositie van de SU t.o.v. Europa versterken, hetgeen er dan bijvoorbeeld kan toe bijdragen dat de SU in gesprekken over troepenvermindering of wapenbeheersing een "hardere" houding zal kunnen aannemen.

Men bedenke intussen wel dat een "wanordelijk" China, waarin de Radicalen relatief grote macht uitoefenen, de directe relatie tussen de VRC en het Westen ernstig kan vertroebelen. Met alle gevolgen van dien voor de mondiale verhoudingen.

Voor een overzicht van - China's Hoogste Gezagsdragers, zie Bijlage 2.

2. De Chinese Economie

Over de resultaten van de Chinese economie worden vrijwel geen cijfers gepubliceerd, zodat men is aangewezen op ruwe schattingen. In het algemeen kan in elk geval het volgende worden opgemerkt. De landbouw wordt beschouwd als de basis en de industrie als de leidende factor,

D.w.z. de industriële ontwikkeling moet worden aangepast aan de (intensief maar grotendeels primitief bedreven) landbouw. Hoewel er waarschijnlijk geen honger wordt geleden in de VRC en iedereen er redelijk goed gekleed gaat, is het algemene levenspeil van de bevolking erg laag. Een kernprobleem voor China vormt hierbij de de jaarlijkse bevolkingstoename van bijna 2%.

Volgens een officiële Chinese verklaring zou het bruto nationaal product (waarbij naar Chinees gebruik diensten niet zijn inbegrepen) in 1973 met 8% zijn gestegen t.o.v. 1972. Dit cijfer lijkt aan de hoge kant. (Volgens Westerse schattingen is het Chinese BNP van 1951 tot 1971, gedurende de vier "Nationale Plan"-periodes met 4,5% per jaar toegenomen).

De waarde van de totale industriële en landbouwproductie zou dan op 500 miljard US-dollars moeten worden geschat. Het is overigens wel duidelijk dat de industriële bijdrage aan het BNP sneller stijgt dan die van de landbouw.

Wat de Chinese defensie-uitgaven betreft, de officiële Westerse schattingen variëren enorm op dit punt. Volgens Australische ramingen bedragen ze 4,5 miljard US-dollar, volgens Engelse berekeningen 10-12 miljard. Ondanks de gestadige groei van de Chinese economie moet men toch in het algemeen de opvattingen van de Chinese leiders delen, dat de VRC nog een ontwikkelingsland is met een relatief grote achterstand op de belangrijkste industrielanden van de wereld.

Voor globale cijfers zie Bijlage 4 ^a/b.

Behalve de prioriteit van de landbouw kan men nog twee belangrijke grondbeginselen van de Chinese economie onderscheiden.

Ten eerste: "Het op twee benen lopen", d.w.z. de gelijktijdige ontwikkeling van grote industriële complexen in de steden en van kleine plaatselijke fabriekjes in het gehele land. Daarnaast ook het gelijktijdige gebruik van moderne technologie (voorzover aanwezig) en van traditionele methodes.

Ten tweede: "Het vertrouwen op eigen kracht" op alle niveau's en op elk gebied.

Zelffinanciering staat hierbij centraal. Wat de zelffinanciering op nationaal niveau betreft, heeft Peking de afgelopen drie jaar enig water bij de wijn moeten doen. Het standpunt dat men alleen tegen contante betaling van de kapitalistische landen wilde kopen heeft men moeten laten varen. Zo werd de aankoop van graan in de VS en Canada met kortlopende credieten gefinancierd; voor fabrieken en machines wordt 25% contant betaald en de rest in vijf jaar tegen een rente van 6% per jaar.

De VRC zal in de nabije toekomst vermoedelijk nog meer crediet nodig hebben, want in 1973 was er op de buitenlandse handel (totale omvang 9,4 mrd US dollar) een tekort van 500-550 miljoen US-dollar, dat slechts gedekt kon worden door overmakingen van Chinezen in het buitenland.

Om de buitenlandse handel in evenwicht te brengen kunnen de Chinezen waarschijnlijk wel meer aardolie en steenkolen gaan exporteren. In 1974 heeft de Chinese olieproductie de 60 miljoen ton overschreden. Volgens sommige deskundige zou de VRC tegen 1980 400 miljoen ton per jaar kunnen produceren, vooral door mogelijke boringen op het Chinese continentale plat. Hiermee zou de VRC tot de belangrijkste olieproducenten ter wereld gaan behoren. Zekerheid over de Chinese capaciteit bestaat er echter niet.

Op korte termijn zal de VRC evenwel nog te kampen hebben met een tekort op de handelsbalans. Na de onlangs (zomer 1974) gehouden belangrijke jaarbeurs in Canton is China's buitenlandse handel niet gegroeid en bleek de VRC ook de prijzen niet te kunnen verlagen om de afzet te bevorderen. Tenzij men er iets anders op vindt, zal de VRC

in de directe toekomst de import van machines en technologische apparatuur moeten beperken om de tekorten terug te dringen. Alleen op lange termijn bestaat de mogelijkheid dat de export van aardolie compensatie zal bieden. De belangrijkste potentiële afnemer lijkt stellig Japan.

Dit zal dan zeker van grote invloed zijn op de machtsverhouding in Azië in het algemeen, en op de driehoeksverhouding SU- VRC - Japan in het bijzonder.

3. Toekomstige nucleaire strategie en capaciteit

Het Chinese defensiebeleid berust globaal gesproken op twee pijlers: aan de ene kant het volksoorlogprincipe, gebaseerd op een massamobilisatie met conventionele middelen, aan de andere kant de nucleaire afschrikking. Het is zeer waarschijnlijk dat deze laatste in de toekomst aan belang zal winnen ten kosten van de eerste, voornamelijk op mankracht gebaseerde, conventionele pijler. Dit impliceert overigens geenszins dat men het belang van een grote gemoderniseerde krijgsmacht zal onderschatten.

Het bezit van kernwapens is echter een zeer essentiële factor in de internationale machtsverhoudingen geworden, hetgeen ook in de VRC wordt onderkend. China's toekomstige plaats in het internationale systeem en in het bijzonder zijn verhouding tot de SU en de VS moet dan ook vooral worden beoordeeld op grond van een evaluatie van zijn toekomstige nucleaire capaciteit.

Hoe moeilijk voorspellingen ook zijn, enig houvast is er wel. Om een inzicht in de mogelijkheden en beperkingen van de Chinese nucleaire opbouw te verkrijgen is het noodzakelijk een onderscheid te maken naar factoren die deze ontwikkeling vermoedelijk zullen bepalen; hiervoor komen o.m. in aanmerking:

~~de percepties van de belangrijkste besluitvormers, de voornaamste doeleinden van de buitenlandse politiek, de historische ervaringen van de besluitvormers, de technologische beperkingen, de economische beperkingen, de binnenlandse politieke situatie, de ontwikkelingen in het internationale politieke systeem en de kwetsbaarheid van~~

de percepties van de belangrijkste besluitvormers, de voornaamste doeleinden van de buitenlandse politiek, de historische ervaringen van de besluitvormers, de technologische beperkingen, de economische beperkingen, de binnenlandse politieke situatie, de ontwikkelingen in het internationale politieke systeem en de kwetsbaarheid van eigen territoir en bevolking.

Men dient zich te realiseren dat deze factoren niet alleen tesamen de nucleaire ontwikkeling grotendeels bepalen, maar in veel gevallen ook van elkaar afhankelijk zijn.

a. Percepties van de topbesluitvormers

Niet de situatie zelf, maar de wijze waarop de besluitvormers haar percipieren is doorslaggevend voor de besluiten en hun gevolgen. Percepties worden niet snel gewijzigd. Stereotypen zijn haast onvermijdelijk. De percepties van de voornaamste Chinese besluitvormers worden vooral gevormd door hun historische ervaringen en de Maoïstische ideologie. Het gevolg hiervan is o.a. een diep geworteld wantrouwen bij de Chinese leiders t.a.v. de intenties van de VS en de SU.

Als de internationale machtsverhoudingen ten voordele van de VRC moeten worden veranderd zal China zelf zijn macht moeten uitbreiden. Op concessies van de imperialistische staten (VS en SU) kan niet gerekend, laat staan vertrouwd worden.

Daarom is een eigen nucleaire macht, in de ogen van veel Chinese leiders, een absolute noodzakelijkheid om de huidige suprematie van Moskou en Washington te doorbreken.

b. Nationale doeleinden

Dit doorbreken van de overmacht van Moskou en Washington staat centraal in de Chinese buitenlandse politiek.

De VRC moet daarom zelf een machtsfactor van betekenis worden, zowel regionaal als mondiaal. Van dit hoofddoel zijn ook weer enkele sub-doeleinden af te leiden:

Het doen afnemen van de invloed van de VS en de SU in Azië, het stimuleren van een krachtig West-Europa tegenover de SU, het verhogen van het eigen prestige in de Derde Wereld, grotere eigen invloed in de communistische wereld, en bovendien: nationale veiligheid op grond van afschrikking.

Ook als de spanning met de SU vermindert zal de VRC zijn nucleaire potentieel willen handhaven of uitbreiden.

Zijn regionale en mondiale invloed zal in belangrijke mate afhangen van de afschrikingswerking van zijn kernmacht.

c. Historische ervaring

Veel van de huidige Chinese leiders hebben hun militaire ervaring uitsluitend opgedaan in een guerilla-oorlog op het platteland. Het Volksoorlogprincipe spreekt hen dan ook nog steeds zeer aan. De tegenwoordige besluitvormers zijn echter over het algemeen zeer oud en zullen spoedig door jongeren moeten worden vervangen. De nieuwe generatie van leiders heeft niet dezelfde historische ervaring. Zij zullen daarom wellicht eerder de nucleaire pijler willen versterken en minder nadruk leggen op de guerilla-oorlog. Of dit ook op zal gaan voor de zogenaamde Radicalen blijft intussen wel de vraag.

d. Technologische beperkingen (zie ook Hoofdstuk IV pt 9)

Zowel in de raket- en in de atoomkoppentwikkeling is enige stagnatie opgetreden.

Voor wat betreft de raketten lijken de voornaamste problemen te liggen op het gebied van de voortstuwing en de besturing.

Daarnaast is de VRC er nog niet in geslaagd thermonucleaire koppen met een beperkte omvang en gewicht te vervaardigen.

Verder is China vooralsnog niet in staat om een satellietsysteem te ontwikkelen voor b.v. elektronische communicatie en fotografische inlichtingen (men vergelijk in dit verband de hoge graad van ontwikkeling van de Sovjet inlichtingsatellieten). Tevens ontbreekt het hen aan een E.W.-systeem.

Overigens moet men wel gewaarschuwd zijn door foutieve verwachtingen uit het verleden. Vooral in de zestiger jaren bleek de ontwikkeling van het Chinese kernwapen sneller te zijn gevorderd dan in het Westen door deskundigen was voorspeld.

De tamelijk lage graad van technologische ontwikkeling komt enerzijds door de langdurige Chinese isolatie van de rest van de wereld en

anderzijds door de beperkte onderzoekprogramma's, welke tot nu toe in de VRC zijn opgezet, in vergelijking met de VS of de SU.

Het is duidelijk dat de technologische beperkingen van groot belang zijn voor de toekomstige Chinese nucleaire capaciteit en strategie.

e. Economische beperkingen

Gegeven het huidige lage economische ontwikkelingspeil kan het volgende worden geconcludeerd.

De economische basis voor het ontwikkelen van kernwapens is zeer beperkt, zeker in vergelijking met de kernwapenmogendheden, de VS en de SU.

Het is mede daarom zeer onwaarschijnlijk dat de VRC binnen afzienbare tijd een kernwapenarsenaal kan opbouwen dat kwalitatief en kwantitatief pariteit heeft met de SU of de VS. Dat neemt natuurlijk niet weg dat de VRC zeer ernstige schade kan toebrengen aan de SU (nu al met IRBM's) en (later) aan de VS (met ICBM's en SLBM's).

Mede op grond van zijn economische beperkingen is de VRC vooralsnog evenwel gedwongen tot een politiek van minimum risico. De nucleaire planning is er noodzakelijkerwijs één op lange termijn. Voorlopig zal de VRC eerst hard moeten werken aan zijn industriële basis. De geloofwaardigheid van zijn nucleaire afschrikking zal in de toekomst voor een zeer belangrijk deel afhangen van het succes van de economische ontwikkeling.

f. Binnenlandse politieke situatie

Zoals uit Hoofdstuk IV, pt 1 bleek bestaan er "globaal" drie machts-groepen in de VRC. De Radicalen leggen de nadruk op het Volksoorlogprincipe. De Militairen willen een zo snel mogelijke ontwikkeling van geavanceerde conventionele en nucleaire wapens. De Gematigden nemen een middenstandpunt in. Omdat het waarschijnlijk is dat de Gematigden en de Militairen elkaar in het post-Mao tijdperk in een coalitie zullen vinden, kan men ook verwachten dat de ontwikkeling van nucleaire (en conventionele) wapens zal worden doorgezet. Het is overigens niet uitgesloten dat de Radicalen in de leiding van de VRC een rol zullen blijven spelen.

In dat geval zal het Volksoorlogprincipe zeker als aanvullend concept van relatief grote betekenis blijven. Het moet echter niet waarschijnlijk worden geacht dat de Radicalen in staat zullen zijn het nucleaire programma ernstig te blokkeren.

g. Ontwikkelingen in het internationale politieke systeem

Ook de internationale machtsverhoudingen zullen invloed uitoefenen op de versterking van de Chinese macht d.m.v. kernwapenontwikkeling. De door Peking gevoelde noodzaak prioriteit te geven aan hoge nucleaire uitgaven zal mede afhankelijk zijn van externe factoren. Men denke hierbij onder meer aan:

de toekomstige relatie met de SU, d.w.z. toename van de spanning of verbetering in de verhouding. Overweging verdient ook de vraag

of "In dit verband verdient de vraag overweging, of de spanning met de SU mede op peil wordt gehouden door Peking om de Sovjet-dreiging als rationalisatie te gebruiken voor de ophou van de eigen kernmacht. Daarnaast is ook de "detente" tussen Moskou en Washington (waardoor Peking zich extra bedreigd zal voelen) van belang".

Ook speelt de mate van integratie en blokaautonomie van West-Europa een rol van betekenis. Daarnaast denke men nog aan:

Japan, d.w.z. vooral zijn relaties met de VRC, maar ook met de SU en de VS, de afloop van de machtsstrijd in de Indische Oceaan en omgeving, de verhouding van de Rijke Arabische Wereld tot de SU en het Westen en de ontwikkelingen in de Derde-Wereldlanden. (v.g.l. b.v. de Indiase atoomcapaciteit en de eventuele proliferatie). Vooral van belang is ook in hoeverre China bereid zal zijn revolutionaire bewegingen overal ter wereld daadwerkelijk te steunen, wanneer het een nucleaire capaciteit heeft waarmee het zowel de SU als de VS kan bereiken. Daarnaast kunnen uiteraard nog talloze andere internationale ontwikkelingen van belang zijn.

h. Kwetsbaarheid van eigen territorium en bevolking

De zeer uitgebreide bevolking is onvermijdelijk een belangrijk uitgangspunt voor elk denkbaar verdedigingsconcept van de VRC. Aan de ene kant betekent de grote bevolking een militair voordeel (Volksoorlogprincipe) en aan de andere kant maakt de grote concentraties van inwoners China juist erg kwetsbaar, vooral bij een aanval waar N.B.C.-wapens worden gebruikt.

Zo lang de VRC niet beschikt over een geloofwaardige nucleaire afschrikking, moet de bevolking voornamelijk worden beschermd tegen een aanval met NBC-wapens door "passieve", defensieve maatregelen. De woon- en werkcentra worden dan ook zo veel mogelijk gespreid over het gehele land. Bovendien worden er grote aantallen schuilkelders gebouwd.

De door zijn grote bevolking kwetsbare VRC zal, juist ook als hij het Volksoorlogprincipe niet geheel wil prijsgeven, over een geloofwaardige nucleaire afschrikkingcapaciteit moeten beschikken. Een voldoende second-strike capaciteit zal bij de China besluitvormers onveranderlijk een zeer hoge prioriteit (blijven) krijgen.

i. Verwachtingen op kortere termijn

(1) M.b.t. algemene strategie

- De VRC zal voorlopig het Volksoorlogprincipe handhaven, mede gezien de beperkte nucleaire vooruitzichten.
- De VRC zal vooralsnog, om dezelfde reden, de politiek van minimum-risico moeten handhaven.
- De nadruk zal vooral liggen op "passieve" defensie-maatregelen: het spreiden van woon- en industriecentra, het op grote schaal opleiden van de bevolking in civiele verdediging en het bouwen van schuilkelders.
- De VRC zal met zijn beperkte nucleaire vermogen voorlopig voornamelijk een regionale afschrikkingmacht kunnen vormen. Afschrikking van de SU en de VS zal voornamelijk op de Aziatische bondgenoten van deze staten moeten zijn gericht.
- Dat China snel naar een atoomwapen zal grijpen is zeer onwaarschijnlijk, maar:
de VRC zal zeker de indruk willen blijven geven dat hij bereid is zijn nucleaire wapens ook daadwerkelijk te gebruiken. Ook de reputatie dat de VRC in staat zal zijn grote aantallen mensenlevens op te offeren, zal hij hoogst waarschijnlijk op willen houden.

Redenen:

- (a) De reputatie onvoorzichtig en zonder scrupules

met kernwapens om te springen kan de beperkte nucleaire machtsbasis enigszins compenseren (men vergelijk de "onevenredige" macht van een terrorist).

- (b) De VRC weet dat zijn potentiële tegenstanders, de VS en de SU (en India), niet graag een beperkte nucleaire oorlog met China aangaan. Ook een beperkte nucleaire schade wordt door de beide supermogendheden gevreesd, omdat zij daardoor worden verzwakt ten opzichte van elkaar!
- (c) Aan de ene kant maakt de grote bevolking de VRC kwetsbaar, maar aan de andere kant betekent dit dat China over een enorme maatschappelijke en militaire "reserve" beschikt bij atoomaanvallen.

(2) M.b.t. de nucleaire capaciteit

- Het nucleaire potentieel zal zowel door de bouw van strategische bommenwerpers (TU 16) als MRBM's worden versterkt.
- Zolang men er nog niet in is geslaagd volwaardige thermonucleaire koppen te vervaardigen, is de kans reëel dat men het aantal MRBM's en IRBM's om economische en strategische redenen beperkt zal houden.

Zeker is dit echter niet. Men moet er terdege rekening mee houden dat in het Chinese denken een andere waarde wordt toegekend aan militaire strategische precisie en economische efficiëntie dan men in de westerse samenleving gewend is.

- Het moet niet waarschijnlijk worden geacht dat men op korte termijn tactische nucleaire wapens zal vervaardigen, omdat:
 - (a) technologische en economische beperkingen het de VRC onmogelijk maken om meer dan enkele wapensystemen tegelijk te ontwikkelen;
 - (b) tactische nucleaire wapens de afschrikkingskracht van de VRC nauwelijks zouden versterken.
- Behalve op de zo spoedig mogelijke vervaardiging van ICBM's zal de VRC zich mogelijkerwijze ook toeleggen op de vervaardiging van SLBM's.

j. Op langere termijn (tachtiger jaren) m.b.t. capaciteit/strategie

- Het principe van de Volksoorlog zal waarschijnlijk een zekere

betekenis blijven behouden naast de conventionele en nucleaire pijlers van de Chinese strijdkrachten.

- De regionale afschrikingscapaciteit zal zijn vervangen door een intercontinentale.
- Gesteund door deze capaciteit zal de buitenlandse politiek van de VRC zelfbewuster worden gevoerd. De VRC zal mondiaal meer in de melk te brokkelen willen hebben en ook krijgen.
- Gesteld dat het Sino-Sovjet conflict voortduurt, dan zal de Sovjet macht t.o.v. West-Europa sterker dan nu het geval is zijn aangetast door de Chinese risicofactor.
- Noch in kwaliteit noch in quantiteit zal de VRC voorlopig de gelijke kunnen zijn van de VS of de SU. Maar ook een inferieure nucleaire macht kan belangrijk zijn en met grote politiek-strategische gevolgen worden uitgebuit.
- China zal zich binnen afzienbare tijd waarschijnlijk concentreren op de second-strike, de selective targeting doctrine en de "passieve" defensieve maatregelen.

4. De VRC en West-Europa

a. China's belang bij West-Europa

Na de stichting van de VRC in 1948 kwamen er gedurende een lange periode vrijwel geen noemenswaardige contacten tot stand met West-Europa. Grote ideologische verschillen, een sterk wederzijds wantrouwen en een onvoldoende gevoelde zakelijke behoefte om relaties aan te knopen, maakten dat er geen initiatieven werden genomen om zelfs maar met de VRC in gesprek te komen. Bovendien was(is) West-Europa zowel militair als economisch en politiek sterk aan de VS verbonden. Washington nam in die tijd een zeer onverzoenlijke houding aan t.o.v. Peking, wat uiteraard zijn weerslag had op de Westeuropese houding.

Het was niet verwonderlijk dat het juist Frankrijk - onder generaal De Gaulle- was, dat in 1964 overging tot diplomatieke erkenning van de VRC: Frankrijk was de Westeuropese staat welke het meest onafhankelijk van de VS wenste op te treden.

De VRC concentreerde zich voornamelijk op zijn interne ontwikkeling.

Vooral tijdens de Culturele Revolutie was China grotendeels van de buitenwereld afgesloten.

Eerst toen de Chinese leiders hun handen meer vrij kregen voor buitenlandse aangelegenheden en er in Washington mensen aan de regering waren gekomen die het belang van een toenadering tot Peking inzagen (Nixon, Kissinger), werd het Chinese isolement t.o.v. het Westen doorbroken. Na de Amerikaanse opening in 1971 werd ook in de Westeuropese staten een steeds sterkere behoefte gevoeld om betrekkingen met de VRC aan te gaan en - wat belangrijker is - men ging langzamerhand ook aan die behoefte voldoen.

Peking had in West-Europa tot dan toe voornamelijk een (neo)-koloniaal bolwerk en een slagveld van de grote westerse monopolies gezien. Vooral door het verhevigde conflict met de SU ging China het belang van een sterk en eendrachtig West-Europa inzien. De uitbreiding van de Europese Gemeenschap, zowel in de breedte als in de diepte, werd in de VRC, in tegenstelling tot in vele linkse kringen in West-Europa zelf, niet als a priori verkeerd of gevaarlijk beschouwd. Integendeel, het Europese eenheidsstreven wordt nu door de machthebbers in Peking krachtig ondersteund. Het gevaar dat de grote concerns binnen de E.E.G. een (nog) grotere macht zullen verkrijgen moet en kan in de Chinese versie worden bestreden door een krachtig tegenwicht van de Europese vakbonden.

Niet alleen op economisch en politiek gebied pleit China voor een sterk, verenigd West-Europa, ook militair moet het zich volgens hen zo krachtig mogelijk ontwikkelen. Tot de ~~VRC~~^{RS} zelf over een voldoende nucleaire afschrikkingsmacht beschikt moet West-Europa zich volgens Peking, overigens maar wel schikken onder de Amerikaanse atoombomparaplu. Chinese leiders hebben bezoekende Westerse politici de laatste tijd herhaaldelijk op het hart gedrukt, dat West-Europa nog veel sterker dan de VRC wordt bedreigd door de SU. Moskou zou zelfs de spanning met Peking op peil houden om de aandacht af te leiden van West-Europa, waar het feitelijk zijn zinnen op heeft gezet.

Een op zijn minst zeer opmerkelijke stelling. In hoeverre China de situatie werkelijk zo ziet of dat deze uitspraken tactische manoeuvres zijn, valt niet met zekerheid te zeggen.

Achterliggende gedachten lijken in ieder geval te zijn dat de VRC niet graag ziet dat er:

- een wederzijdse troepenvermindering in Centraal Europa plaats vindt (vgl. MBFR); de SU zou dan meer militair potentieel

vrijkrijgen voor zijn Oostflank ;

- aanzienlijke politieke ontspanning in Europa optreedt (vgl. CEVS);
hierdoor zou de SU minder met Europa gepreoccupeerd zijn, waardoor een grotere concentratie op de VRC mogelijk zou worden ;
- een as VS - West-Europa - SU (Japan) ontstaat; verzoening tussen het Westen en de SU wordt als een (nog) sterkere dreiging t.o.v. de VRC opgevat.
West-Europa moet een zo groot mogelijke autonomie krijgen, d.w.z. zo weinig mogelijk met de VS of de SU één lijn (gaan) trekken. Hoe groter de verdeeldheid tussen deze machtsblokken, des te machtiger en dus veiliger de VRC zich kan voelen!

b. Het Sino-Sovjet conflict en de NAVO-WP-verhouding

De conflictsituatie tussen Moskou en Peking noodzaakt de SU, zoals bekend, om een belangrijk deel van zijn militaire potentieel op het Verre-Oosten te concentreren. Dit heeft uiteraard een aantal belangrijke implicaties voor een eventuele strijd in Europa tussen de NAVO en het WP. De ontwikkeling van het Sino-Sovjet conflict is daarom voor de Westeuropese defensie van een niet te onderschatten belang. In hoeverre de SU bereid zal zijn zijn Westfront, in geval van een conflict met de NAVO, te versterken met onderdelen uit het Oosten is zeer moeilijk te voorspellen. Het hangt van een zeer groot aantal factoren af, waarvan er hieronder enige belangrijke zullen worden genoemd.

Er kan in dit verband uiteraard geen sprake zijn van volledigheid. Veel factoren beïnvloeden bovendien elkaar.

- (1) Ontwikkelingen aan het Westelijke front.
- (2) Kracht van het Chinese leger en vooral aard van de Chinese bedreiging.
- (3) Interne ontwikkelingen in de VRC.
- (4) Snelheid waarmee "Oostfront" onderdelen overgebracht kunnen worden naar het Westen, in vergelijking met de urgentie van de situatie in het Westen.
- (5) Mate van gebleken eenheid in het WP-blok, m.a.w. betrouwbaarheid van de NSWP-staten.

- (6) Houding en posities van derden in het conflict, in het bijzonder India, Pakistan en Japan.
- (7) De verhouding VS - VRC op dat moment.
- (8) De wijze waarop de punten (1) t/m (7) door Russische leiders worden gepercipieerd. Welk gewicht aan de verschillende factoren wordt toegekend hangt af van de visie en voorkeuren van de besluitvormers. De machtsverdeling binnen de Russische top kan daarom ook van essentiële betekenis zijn.

Het Sino-Sovjet conflict beïnvloedt overigens ook thans de Sovjet houding t.o.v. het Westen.

Ten aanzien van de vraag of deze invloed gunstig of ongunstig voor de NAVO is, zou het volgende kunnen worden gesteld:

Gunstig voor de NAVO is, dat:

- de SU wordt gedwongen zijn militaire potentieel te verdelen ;
- indien de SU al een militair initiatief tegen West-Europa zou overwegen, hij zich nog wel vele malen zal bedenken voor tot actie wordt overgegaan; immers het risico van een twee-frontenoorlog is reëel aanwezig;
- de SU, door het Sino-Sovjet conflict, belang heeft bij een wederzijdse vermindering van het militaire potentieel in Europa.
Daarnaast is een politieke ontspanning in Europa voor de Russen van aanwijsbaar belang, met het oog op de kwestie China.

Ongunstig voor de NAVO lijkt het volgende. Het conflict met China maakt dat:

- de SU zich "in de rug" bedreigd voelt. Enig veiligheidsrisico, of wat Moskou als zodanig percipieert, zal men daarom niet durven nemen. Vandaar het streven tot vermindering van de militaire inspanning van het WP en de NAVO te komen mits de huidige krachtsverhoudingen in Europa maar niet worden aangetast;
- mede door de in Sovjetogen vijandige houding van zijn Chinese (en Europese) burens zal het WP in casu de SU, zich genoodzaakt voelen compensatie te zoeken door zijn invloedssfeer uit te breiden, vooral in India, de Indische Oceaan, het Midden-Oosten, en de Middellandse Zee;

- door mogelijke "negatieve" invloed van de VRC in het internationale communistische kamp, heeft Moskou duidelijk vrees voor een eventuele onafhankelijke koers van sommige NSWP-staten.

HOOFDSTUK V
CONCLUSIES EN VERWACHTINGEN

In het voorgaande is nader ingegaan op de huidige en toekomstige macht en invloed van de Volksrepubliek China.

Duidelijk werd dat de VRC zich ontwikkelt als een staat waar de rest van de wereld, in het algemeen gesproken, in toenemende mate rekening mee zal moeten houden. Vergeleken bij de beide supermach- ten, de VS en de SU, is zijn machtsbasis, op dit moment echter, zeker nog beperkt te noemen. Dit geldt zowel voor de militaire kracht als de industriële ontwikkeling en de interne politieke stabiliteit.

De achterstand van China op het gebied van atoombewapening, conven- tionele uitrusting en vooral ook electronica, kan ondanks hardnek- kige pogingen, niet binnen afzienbare tijd worden ingelopen. De VRC zal daarom zeker niet uit zijn op een gewapend conflict met de SU. Trouwens zowel ten aanzien van de militaire doctrine als de uitrust- ing is het Chinese leger ^(Med) ingesteld op een aanvalsoorlog op grote schaal.

Beperkte acties van de VRC aan de grens met de SU moeten evenwel op grond van politieke overwegingen niet worden uitgesloten. Ener- zijds ten behoeve van interne politieke stabiliteit, anderzijds om, ten koste van Moskou, invloed in de rest van de wereld te verkrijgen, kan er Peking veel aan gelegen zijn om de slechte relatie met de SU voorlopig maar te laten voor wat hij is, of zelfs met opzet op peil te houden.

Verdere conclusies en verwachtingen zijn:

1. De VRC zal doorgaan met de ontwikkeling van zijn nucleaire capaciteit en tegelijkertijd blijven streven naar een modern uit- geruste conventionele strijdmacht, ook in het geval dat de span- ning met de SU zou afnemen. Redenen zijn o.m.:
 - a. blijvend wantrouwen t.o.v. de supermachten;
 - b. behoefte aan grotere invloed op de internationale politiek door de VRC, zowel regionaal als mondiaal;
 - c. de hoge, lange-termijninvesteringen trekken een relatief

sterke wissel op de nog zwakke economie van de VRC.
Ontwikkelingsprocessen zal men niet gemakkelijk halverwege
stopzetten.

2. In verband met de huidige machtsstrijd in de VRC bestaat er de vrees dat een grote verdeeldheid China extra kwetsbaar maakt t.o.v. de SU: de VRC als totaliteit wordt er ernstig door verzwakt, en bovendien zou de SU kunnen gaan interveniëren t.b.v. pro-Sovjet stromingen in China.
3. Eerst na de dood van de huidige generatie leiders is er een kans dat de VRC meer verzoeningsgezind zal zijn t.o.v. de SU.
Voorwaarde lijkt een grote(re) mate van interne stabiliteit.
4. a. Bij de economische en militaire ontwikkeling staat de lange termijnplanning voorop. Op korte termijn zal de VRC daarom zeker zijn genoodzaakt om een voorzichtige politiek te voeren. Harde kern van China's politiek in het verleden en zeer waarschijnlijk in de toekomst is zijn nationalisme. In de directe toekomst zal de nadruk liggen op het versterken van de eigen Chinese identiteit in de wereld. In eigen land zal na de anti-Confucius en anti-Lin Biao campagne zeer sterk de nadruk op de verhoging van de produktie en het bewaren van de nationale eenheid komen te liggen.
b. De VRC zal - zeker voorlopig - een pragmatische, zakelijke politiek blijven voeren waarbij de leiders deze politiek zullen trachten ideologisch te rationaliseren.
c. Nadruk zal de komende tijd ook komen te liggen op de directe veiligheid van de VRC d.m.v. regionale ontspanning in Azië. Pogingen zullen in het werk worden gesteld om de neutrale Aziatische staten te versterken en aanéén te sluiten. Dit met het oog op het terugdringen van VS- en Sovjet invloed in dit gebied.

5. De VRC is uit op een zo sterk en autonoom mogelijk West-Europa.
Redenen zijn o.m.:

- a. West-Europa moet een sterk tegenwicht van de SU (en in zekere zin ook van de VS) vormen,
- b. verdeling van machtsblokken buiten de VRC maakt zijn positie veiliger en relatief sterker,
- c. verruiming van de mogelijkheid voor de VRC om economische en technologische banden met dit werelddeel aan te gaan.
Hierdoor wordt de kans op China's afhankelijkheid van de VS en Japan verkleind.

6. Het Sino-Sovjet conflict is in bepaalde opzichten gunstig en in andere ongunstig voor de NAVO. De SU wordt gedwongen zijn militaire potentieel te verdelen.

Moskou heeft mede door het Sino-Sovjet conflict belang bij ontspanning met het Westen omdat het dan minder van Europa heeft te vrezen, omdat het niet gaarne zou zien dat Westeuropese staten nauwe relaties aangaan met de VRC.

De grotere kwetsbaarheid van de SU door de slechte verhouding met China heeft voor de NAVO ook o.a. de volgende nadelige gevolgen:

a) Mede hierdoor zoekt de SU machtscompensatie om zijn invloed op de internationale politieke ontwikkelingen te handhaven (vgl. India, Indische Oceaan, Midden-Oosten).

b) Daarnaast heeft Moskou angst dat zijn invloed in de communistische wereld vermindert terwijl die van de VRC toeneemt.

Mede daardoor bestaat weinig bereidheid om tot concessies te komen m.b.t. vrijheid en openheid binnen de WP-staten, mogelijk zelfs een krampachtig handhaven van invloed in bepaalde WP-staten.

7. Voor het Westen (VS- West-Europa, NAVO) lijkt het van groot belang om naast de "detente" met de SU, een goede relatie met de VRC op te bouwen. Zowel om politiek tactische redenen (versterking van de eigen positie t.o.v. de SU) ^{als} ten behoeve van het machts evenwicht (lees stabiliteit) van het internationale systeem.

8. a. Het is niet te verwachten dat de VRC zou willen meedoen aan ontwapeningsconferenties, zolang men nog een aanzienlijke militaire achterstand op de supermogendheden heeft.
b. Zolang de NAVO en het WP niet tot aanzienlijke troepen en/of nucleaire wapenbeperking komen is er voorhands weinig kans dat de VRC militair op gelijke voet zal komen, m.a.w. dat er een stabiel multipolair machtsevenwicht tot stand komt.
9. Ook zonder dat er sprake zal zijn van nucleaire pariteit kan de VRC in staat worden geacht de internationale verhoudingen tamelijk ingrijpend te wijzigen. Wanneer de VRC eerstdaags over intercontinentale raketten beschikt zal men behalve Moskou (dat nu al kan worden bereikt met IRBM's) ook steden en installaties in de VS kunnen bereiken.
10. Het zal van groot belang zijn of en in hoeverre de VRC op deze machtsbasis (maar zonder een volwaardige eigen second-strike capaciteit) elders in de wereld steun op grote schaal durft te gaan verlenen aan bepaalde regimes en revolutionaire bewegingen tegen de uitdrukkelijke wil van Washington of Moskou in. Vooral is daarbij van betekenis in welke mate de VRC zijn macht zal aanwenden in de "grote conflictgebieden". Om de invloed van de VS of de SU terug te dringen zou de VRC bijvoorbeeld Pakistan t.o.v. India kunnen helpen in geval van oorlog (met alle nucleaire risico's van dien) of de Arabische staten t.o.v. Israël.
11. a. De VRC zal niet rusten voor de suprematie van de VS en de SU is doorbroken. De huidige diplomatie is erop gericht om zoveel mogelijk vrienden op de gehele wereld te verwerven buiten de grootmachten. Behalve in de Derde Wereld, vooral in West-Europa, maar ook in Oost-Europa (afgezien van Albanië, lette men b.v. vooral op de relatie VRC-Roemenië). Dit proces zal zich zeker voorlopig voortzetten.
b. Op den duur zou het huidige bipolaire systeem (het Westen-SU) kunnen worden vervangen door een multipolair systeem met de SU, de VS, West-Europa, Japan, wellicht de Arabische wereld en

de Derde Wereld onder leiding van China, of China en de Derde Wereld.

- c. Het moet niet uitgesloten worden geacht dat in de multipolairere wereld verschillen in ideologie en maatschappijstructuur een minder belangrijke rol gaan spelen en er een zakelijke, vreedzame coëxistentie tussen de genoemde machtsblokken ontstaat.

De VRC moet zeker in staat worden geacht op den duur, wanneer hij voldoende machtig is, als stabiliserende factor te fungeren. De grootste potentiële evenwichtverstoorders lijken de regionale conflicthaarden te worden zoals Voor-Indië, Z.O.-Azië, het Midden-Oosten.

Noodzakelijke voorwaarde voor een stabiel multipolair systeem is, behalve een militair evenwicht, stellig een evenwichtige sociaal-economische ontwikkeling in de wereld.

SLAGORDE-OVERZICHTA. Landstrijdkrachten

Er zijn twee zwaartepunten te onderkennen t.w.:

- Mansjurije (Militair District Shen-yang) en
- het gebied rondom Peking (Militair-District Peking)

De spanningen met de SU hebben in 1972/1973 geleid tot een versterking van de landstrijdkrachten in de vier Militaire Districten die aan de SU grenzen.

De Militaire Districten Peking en Lan-chou alsook het Buitengewone Militaire District Sin-chiang zijn waarschijnlijk onlangs met één legerkorps versterkt, zodat nu met ongeveer 18 legerkorpsen de helft van de landstrijdkrachten in de grensdistricten zijn gelegd.

De slagorde is dan als volgt:

Militair District Shen-yang

16 Legerkorps in Ch'ang-ch'un	(43° 52'N/125° 21'0)
23 Legerkorps in Ha-erh-pin	(45° 45'N/126° 39'0)
39 Legerkorps in Ying-k'ou	(40° 40'N/122° 17'0)
40 Legerkorps in Chin-chou	(41° 07'N/121° 06'0)
46 Legerkorps in Chi-lin	(43° 51'N/126° 33'0)
50 Legerkorps in An-tung	(40° 08'N/124° 24'0)
64 Legerkorps in Lu-shun	(38° 48'N/121° 16'0)

Militair District Peking

24 Legerkorps in Peking	(39° 56'N/116° 24'0)
27 Legerkorps voormalig Mil.District Nan-ching	
38 Legerkorps in T'ai-yuan	(37° 52'N/112° 33'0)
63 Legerkorps in Shih chia-chuang	(38° 03'N/114° 29'0)
65 Legerkorps in Chang chia-k'ov	(40° 50'N/114° 56'0)
66 Legerkorps in T'ien-ching	(39° 08'N/117° 12'0)
69 Legerkorps in Pao-ting	(38° 52'N/115° 29'0)

Militair District Lan-chou

21 Legerkorps in Hsi-an	(34° 16'N/108° 54'0)
47 Legerkorps in Lan-chou (?)	(36° 03'N/103° 41'0) - voormalig Mil.Distr. Kuang-chou

Militair District Sin-chiang

5 Legerkorps in I-ning (43° 55'N/81° 14'0)
 33 (?) Legerkorps in Wu-lu-mu-ch'i (?) (43° 48'N/87° 35'0) - voormalig
 Mil.Distr. Nan-ching

Militair District Chi-nan

26 Legerkorps in Yen-t'ai (37° 32'N/121° 24')
 67 Legerkorps in Ch'ing-tao (36° 04'N/120° 19'0)
 68 Legerkorps ?

Militair District Wu-han

1 Legerkorps in Cheng-chou (34° 45'N/113° 40'0)
 15 Legerkorps in Wu-han (30° 34'N/114° 13'0)

Militair District Nan-ching

12 Legerkorps in Wu-hu (31° 21'N/118° 22'0)
 20 Legerkorps in Hang-chou (30° 15'N/120° 10'0)
 22 Legerkorps in Chou-shan (30° 02'N/122° 06'0)
 60 Legerkorps in P'u-k'ou (32° 07'N/118° 43'0)

Militair District Fu-chou

28 Legerkorps in P'u-t'ien (25° 26'N/119° 01'0)
 31 Legerkorps in Hsia-men (24° 30'N/118° 07'0)

Militair District Kuang-chou

41 Legerkorps in Shan-t'ou (23° 22'N/116° 40'0)
 42 Legerkorps in Hui-yang (23° 05'N/114° 24'0)
 43 Legerkorps in Hai-k'ou (20° 03'N/110° 19'0)
 55 Legerkorps in Chan-chiang (21° 12'N/110° 23'0)

Militair District K'un-ming

13 Legerkorps in K'ai-yuan (23° 43'N/103° 14'0)
 14 Legerkorps in Ta-li (25° 42'N/100° 11'0)

Militair District Ch'eng-tu

18 Legerkorps in La-sa/Tibet (29° 39'N/91° 06'0)
 54 Legerkorps in Ch'eng-tu (30° 40'N/104° 04'0)

B. De Luchtstrijdkrachten

1. Jagers en jagerbommenwerpers

Enige bijzonderheden t.a.v. de materiële sterkte.

Het aandeel van de FAGOT (MIG-15) en FRESCO (MIG-17) is door de uitbreiding van het aantal FARMER's (MIG-19) verder terug gebracht.

- Van de FARMER's (MIG-19) zijn er ± 1.150 - 1.250 stuks en van de
- F-9 zijn er ± 200 stuks.

De productiecapaciteit bedraagt ongeveer 20 FISHBEDS (MIG-21) en F-9's per maand.

Nieuwe FISHBEDS en F-9's zijn vooral gestationneerd in Lan-chou, Peking en Shen-yang.

2. Bommenwerpers

Het moet niet uitgesloten worden geacht dat er op dit ogenblik een productie van ± 5 BADGER's (TU-16) per maand plaats vindt. Tot nu toe zijn er waarschijnlijk ± 100 BADGER's in gebruik genomen.

Men mag aannemen dat deze vliegtuigen in de nabije toekomst de verouderde BAT (TU-2) en BULL zullen gaan vervangen.

Op dit moment zijn voorhanden:

- 150 BADGER's (TU-16)
- 150 BEAGLE's (IL-28)
- 50-60 BAT's (TU-2)
- enkele BULL's (TU-4)

3. Transportvliegtuigen

Door de instelling van een tweede transportvliegtuigdivisie en een helioperdivisie heeft de Chinese luchttransportcapaciteit een niet onaanzienlijke versterking ondergaan.

Het bestand aan transportvliegtuigen bedraagt nu 400, voornamelijk verouderde typen.

4. Slagorde van de luchtstrijdkrachten

1 Luchtleger	in Peking	(39° 56'N/116° 24'O)
2 Luchtleger	in Kuang-chou	(23° 07'N/113° 15'O)
3 Luchtleger	in Shen-yang	(41° 48'N/123° 27'O)
4 Luchtleger	in Shang-hai	(31° 03'N/121° 24'O)

5 Luchtleger in Hang-chou	(30° 15'N/120° 10'0)
6 Luchtleger in Chi-nan	(36° 40'N/117° 00'0)
7 Luchtleger in ?	
8 Luchtleger in ?	
9 Luchtleger in Ha-mi	(42° 48'N/93° 27'0)

C. Slagorde Zeestrijdkrachten

De zeestrijdkrachten zijn over 3 vloten verdeeld:

- Noordelijke vloot, met hoofdkwartier in Ching-tao (36° 02'N/120° 16'0) en de voornaamste bases in Ching-tao, Lu-shun (38° 48'N/121° 16'0) en Lu-ta (38° 57'N/121° 40'0)
- Oostelijke vloot, met hoofdkwartier in Shang-hai (31° 03'N/121° 24'0), en de voornaamste bases Shang-hai, Ta-hsieh (29° 55'N/121° 58' 0) en Chou-shan (30° 05'N/122° 06'0)
- Zuidelijke vloot met hoofdkwartier in Chan-chiang (23° 07'N/113° 15'0) en de voornaamste bases Kuang-chou, Chang-chiang (21° 12'N/110° 23'0) en Yu-lin (180° 15'N/109° 35'0)

Een nauwkeurige opgave van de thuishavens van de schepen is niet mogelijk. Het zwaartepunt ligt in elk geval bij de Noordelijke en de Oostelijke vloot.

D. Slagorde van de Productie- en Constructietroepen

Het Militaire District Sin-chiang	± 10 Landbouw- en 2-3 Constructiedivisies met ca. 350.000-400.000 man
Het Militaire District Lan-chou	± 7 divisies met ca. 140.000 man
Het Militaire District Peking	± 7 divisies met ca. 140.000 man
Het Militaire District Shen-yang	± 9-11 divisies met ca. 220.000-270.000 man
Het Militaire District Kuang-chou	± 5 divisies met ca. 100.000 man
Het Militaire District K'un-ming	± 3 divisies met ca. 60.000 man
Het Militaire District Ch'eng-tu	± 3 divisies met ca. 60.000 man

Enkele overige divisies zijn in andere militaire districten gelegd.

CHINA'S HOOGSTE GEZAGSDRAGERS

De hoogste macht in de VRC ligt bij de Voorzitter van de Communistische Partij (CP) MAO TSE-TOENG.

Onder de nieuwe grondwet (januari 1975) is de CP het hoogste leidinggevende orgaan geworden. In de vorige constitutie had het Nationale Volkscongres theoretisch de suprematie.

De Partijvoorzitter is ook officieel opperbevelhebber van de strijdkrachten.

Eerste Vice-premier, TENG HSIAO-PING, is tevens Chef legerstaf; tweede Vice-premier CHANG CHUNG-CHIAO is tevens commissaris van de strijdkrachten.

A. Het Staatsapparaat

De samenstelling van de Staatsraad (regering):

Premier: CHOU EN-LAI

Vice-premiers: TENG HSIAO-PING, CHANG CHUN-CHIAO, LI HSIEN-NIEN, CHEN HSI-LIEN, CHI TENG-KUEI, HUA KUO-FENG, CHEN YUNG-KUEI, WU KUEI-HSIEN, WANG CHEN, YU CHIU-LI, KU MU en SUN CHIEN

Minister van Buitenlandse Zaken: CHIAO KUAN-HUA

Minister Nationale Verdediging: YEN CHIEN-YING

Minister van Staatsplancommissie: YU CHIU-LI

Minister van de commissie voor basisproductie: KU MU

Minister van Openbare Veiligheid: HUA KUO-FENG

Minister van Buitenlandse Handel: LI CHIANG

Minister van Economische betrekkingen met het buitenland: FANG YI

Minister van Land- en Bosbouw: SHA FENG

Minister van Metaalindustrie: CHEN SHAO-KUN

Minister van het eerste ministerie van mechanische industrie:

LI SHIU-CHING

Minister van het tweede ministerie van mechanische industrie:

LIU HSI-VAO

Minister van het derde ministerie van mechanische industrie:

LI CHI-TAI

Minister van het vierde ministerie van mechanische industrie: WANG CHENG

Minister van het vijfde ministerie van mechanische industrie:

LI CHENG-FANG

Minister van het zesde ministerie van mechanische industrie:

PIEN CHIANG

Minister van het zevende ministerie van mechanische industrie:

WANG YANG

Minister van Steenkoolindustrie: HSU CHIN-CHIANG

Minister van Aardolie- en Chemische industrie: KANG SHIH-EN

Minister van Waterstaat en Elektrische industrie: CHIEN CHENG-YING

Minister van Lichte industrie: CHIEN CHIH-KUANG

Minister van Spoorwegen: WAN LI

Minister van Post- en Telecommunicatie: TSJOENG FOE-HSIANG

Minister van Verbindingen: YEH FEI

Minister van Financiën: CHANG CHING-FU

Minister van Binnenlandse handel: FAN TZU-YU

Minister van Cultuur: YU HUI-YUNG

Minister van Onderwijs: CHOU JUNG-HSIN

Minister van Volksgezondheid: LIU HSIANG-PING

Minister van Commissie voor Lichaamscultuur en Sport: CHUANG TSE-TUNG

B. Het Partij-apparaat

Het 10e Nationale Partijcongres maakte de namen bekend van:

- de 195 leden en de 124 plaatsvervangende leden van het Centraal Comité, het hoogste partij-orgaan,
- de 21 leden en 4 plaatsvervangende leden van het Politbureau, waarin de belangrijkste leden van het Centraal Comité zitting hebben, en
- de 9 leden van de Permanente Commissie uit het Politbureau, die met de dagelijkse leiding belast is.

Voorzitter van deze drie organen is MAO TSE-TUNG.

De benoeming van TENG HSIAO-PING tot vice-voorzitter van de partij en tot lid van de Permanente Commissie werd bekend na de zitting van het Centraal Comité op 8 oktober 1974.

1. Politbureau

a. Permanente Commissie

MAO TSE-TUNG

- geb. 1893; Voorzitter C.C.P.

- CHOU EN-LAI - geb. 1898; Premier Staatsraad
- TENG HSIAO-PING - (sinds ± 20-12-73 lid Politbureau) Vice-Premier; vóór de Culturele Revolutie Secretaris-Generaal der C.C.P.; gerehabiliteerd in voorjaar 1973.
- YEH CHIEN-YING - geb. 1897; oud-Maarschalk; Vice-Voorzitter Militaire Commissie van het Centraal-Comité, waarnemend minister van Defensie.
- WANG HUNG-WEN - geb. 1896; "Derde Man" Shang-hai
- KIANG SHENG - geb. 1893; treedt - vermoedelijk wegens ziekte - weinig op de voorgrond.
- LI TEH-SHENG - geb. 1914; tot ca. 20-12-73 Directeur van het Algemeen Politiek Departement van het Volksbevrijdingsleger en "Eerste Man" in prov. An-lui; thans bevelhebber Noordwestelijke Militaire Regio.
- CHANG CHUN-CHIAO - geb. ca. 1910; "Eerste Man" in Shang-hai en Eerste Politieke Commissaris Nan-chingse Militaire Regio.
- CHU TEH - geb. ca. 1886; oud-Maarschalk en Voorzitter Vaste Commissie IIIe Nationaal Volkscongres.
- TUNG PI-WU - geb. 1886; Waarnemend Voorzitter Volksrepubliek.

CHOU EN-LAI, TENG HSIAO-PING, WANG HUNG-WEN, KIANG SHENG, YEH CHIEN-YING LI TEH-SHENG zijn tevens Vice-Voorzitters van het 10e Centraal Comité van de C.C.P.

b. Overige leden:

- CHIEN HSI-LIEN - tot ± 20-12-73 "Eerste Man" prov. Liao-ning; thans bevelhebber Pekingse Militaire Regio
- CHIEN YUNG-KUEI - Partij secretaris model-commune Ta-chai.
- CHI FANG-KUAI - Tot ± 20-12-73 "Derde Man" in prov. Ho-nan; thans Eerste Politieke Commissaris Pekingse Militaire Regio.
- CHIANG CHING - Echtgenote Voorzitter MAO TSE-TUNG.

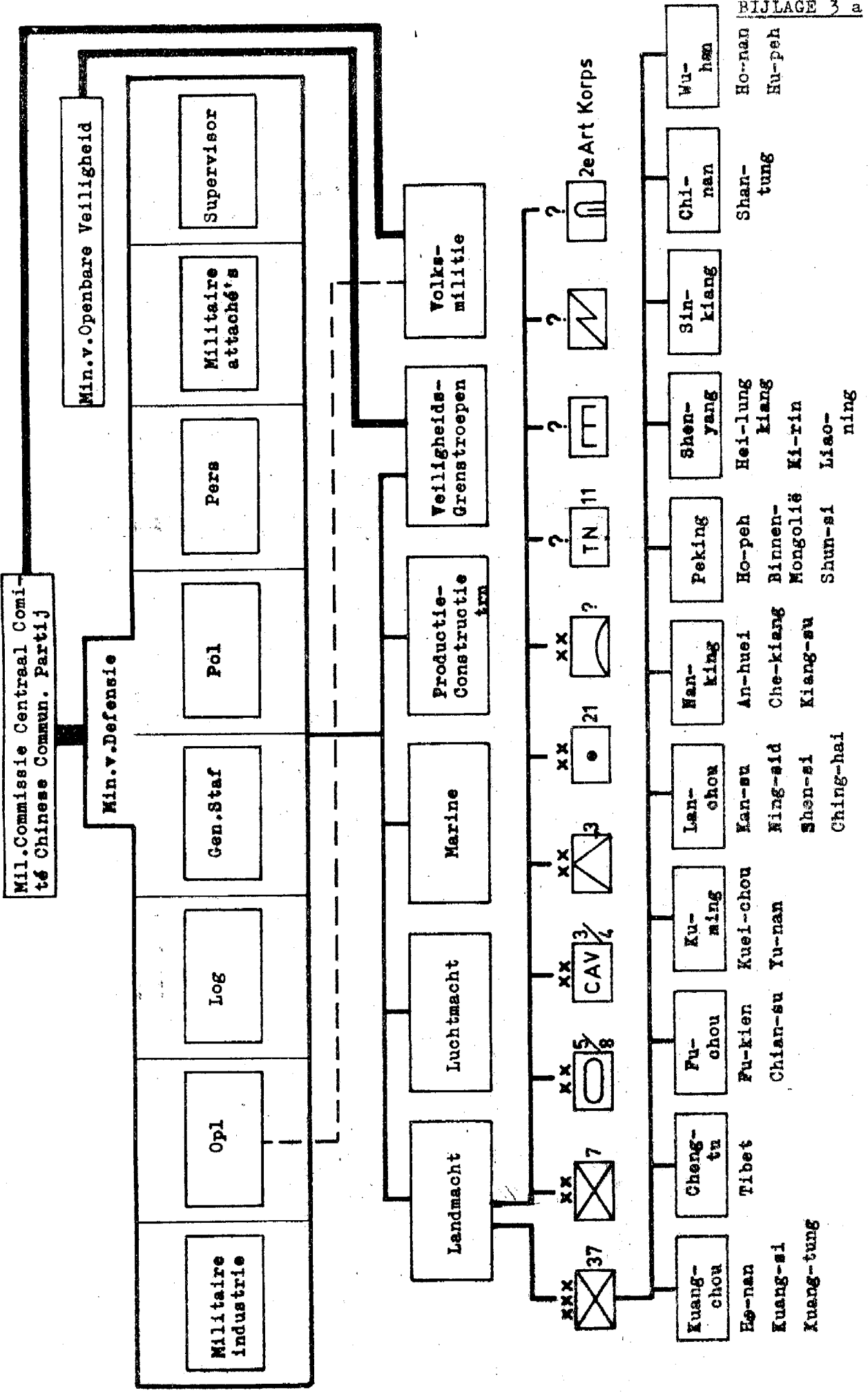
- HSU SHIH-YU - Tot ± 20.12.73 Bevelhebber Nan-chingse Militaire Regio en "Eerste Man" in prov. Chian-su; thans Bevelhebber Kuang-chou'se Militaire Regio.
- NUA KUE-FENG - "Eerste Man" in prov. Hu-nan.
- LI HSIEN-NIEN - Vice-Premier; fungerend als minister van Financiën.
- LIU PO-CH'ENG - Vice Voorzitter Vaste Commissie IIIe Nationaal Volkscongres; Vice-Voorzitter Militaire Commissie van het Centraal Comité; blind.
- WANG TUNG-HSING - Oud-lijfwacht van MAO TSE-TUNG; Directuer "Algemeen Bureau" van het Centraal Comité van de CCP; nauw betrokken bij handhaving "openbare veiligheid".
- WEI KUO-CH'ING - Tot ± 20.12.73 Eerste Secretaris en Voorzitter van resp. Partij- en Revolutionair Comité van prov. Kuang-si, thans Eerste Politieke Commissaris Kuang-chou'se Militaire Regio; behoort tot Chuang-minoriteit.
- WU TEH - Eerste Secretaris en Voorzitter van resp. Partij- en Revolutionair Comité van Peking, tevens Directeur van de Culturele Groep onder de Staatsraad; sedert ± 20.12.73 bovendien Tweede Politieke Commissaris Pekingse Militaire Regio.
- YAO WEN-YUAN - "Tweede Man" Shang-hai; "links" propagandist; na WANG HUNG-WEN jongste Polit-bureau-lid; nauw verbonden met CHIANG CH'-ING.
- c. Kandidaat-leden
- NI CHIH-FU - Lid Partijcomité Peking en Directeur Pekingse Federatie van Vakbonden.
- SAIFUDIN - "Eerste Man" prov. Sin-chiang en Eerste Politieke Commissaris der Militaire Regio van Sin-chiang.

SU CHAN-HUA

- Plv. Marinebevelhebber; in 1967 verdwenen en begin 1972 gerehabiliteerd.

WU KWEI-HSIEN (V)

- Plv. Secretaris Partijcomité en lid Revolutionair Comité prov. Shen-si; arbeider in katoenspinnerij aldaar.

VERKLARING SCHEMA MILITAIRE ORGANISATIE VRC

De Militaire Commissie van het Centraal Comité van de Communistische Partij oefent het gezag uit over de militaire organisatie. Verder ressorteert ook de Volksmilitie rechtstreeks onder dit comité, terwijl de recrutering hiervan door het VBL wordt verzorgd. De veiligheids-grenstroepen ressorteren onder het Ministerie van Openbare Veiligheid, maar staan onder operationeel bevel van de districtscommandanten. De landmacht bestaat uit 37 legerkorpsen, die vermoedelijk voornamelijk uit infanterie-eenheden bestaan, met los daarvan de overige wapens en dienstvakken als ondersteunende eenheden (voor slagorde, zie Bijlage I).

Over het aantal tankdivisies bestaat geen zekerheid. Sommige bronnen spreken over 5, andere over 8 divisies.

ECONOMISCHE GROEI

Volgens een officiële opgave van premier Chou En-Lai zijn de groeicijfers over de periode 1964 - 1974 als volgt:

De landbouwproductie is met 51% toegenomen; de industriële productie is gegroeid met 190%.

Groeicijfers voor de verschillende sectoren zijn de volgende:

graan	140%
katoen	470%
staal	120%
steenkool	91%
aardolie	650%
electriciteit	200%
kunstmest	330%
tractoren	520%
katoengaren	85%
kunstvezels	330%

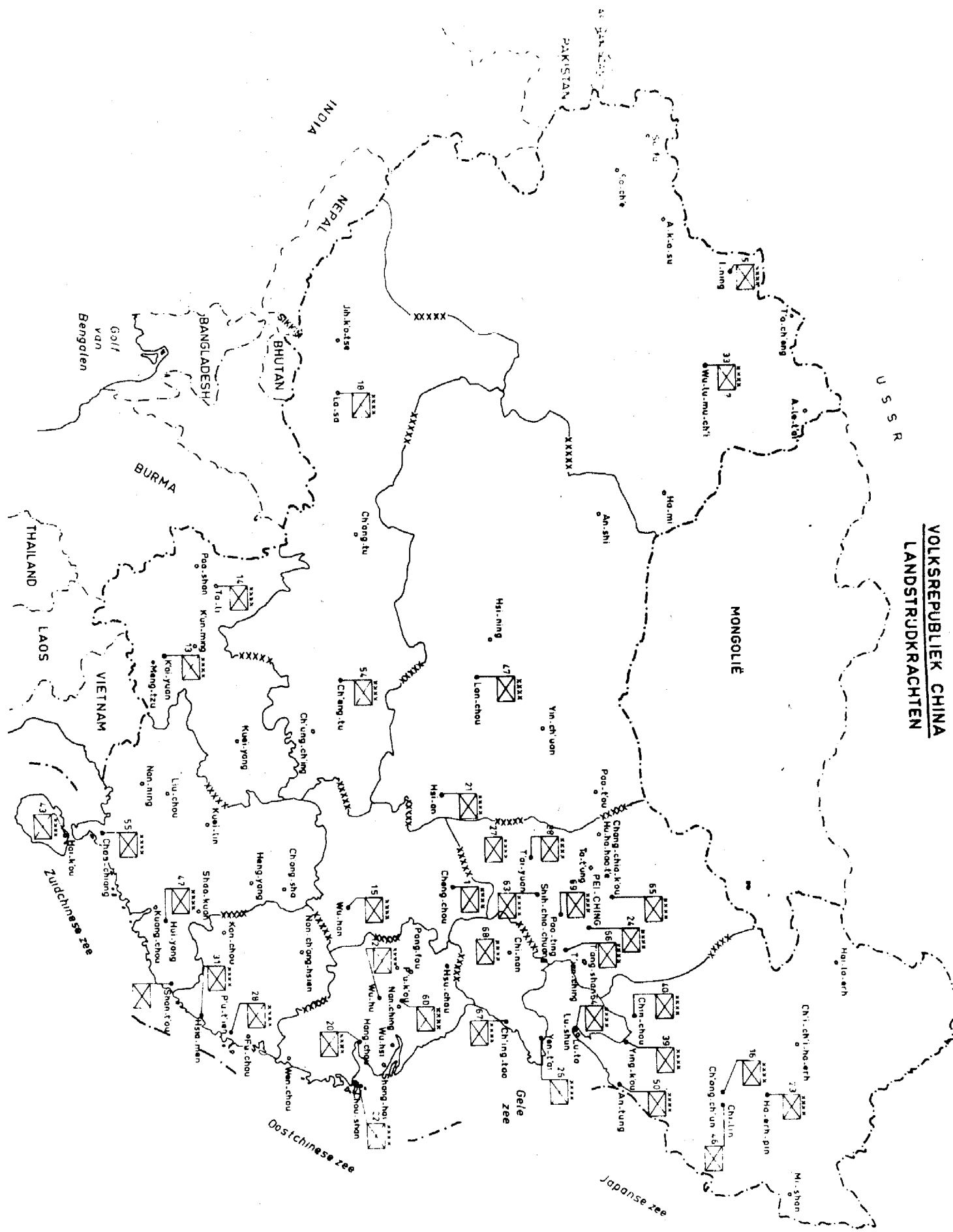
(deze cijfers zijn waarschijnlijk aan de hoge kant).

Volgens een berekening van de "Neue Züricher Zeitung"- op grond van deze groeicijfers en bestaande schattingen - zijn de reële productie-cijfers voor 1974 als volgt:

staal	22 mln ton
steenkool	420 mln ton
aardolie	52 mln ton
kunstmest	15 mln ton
electriciteit	100 mrd KWU
tractoren	78.000 stuks

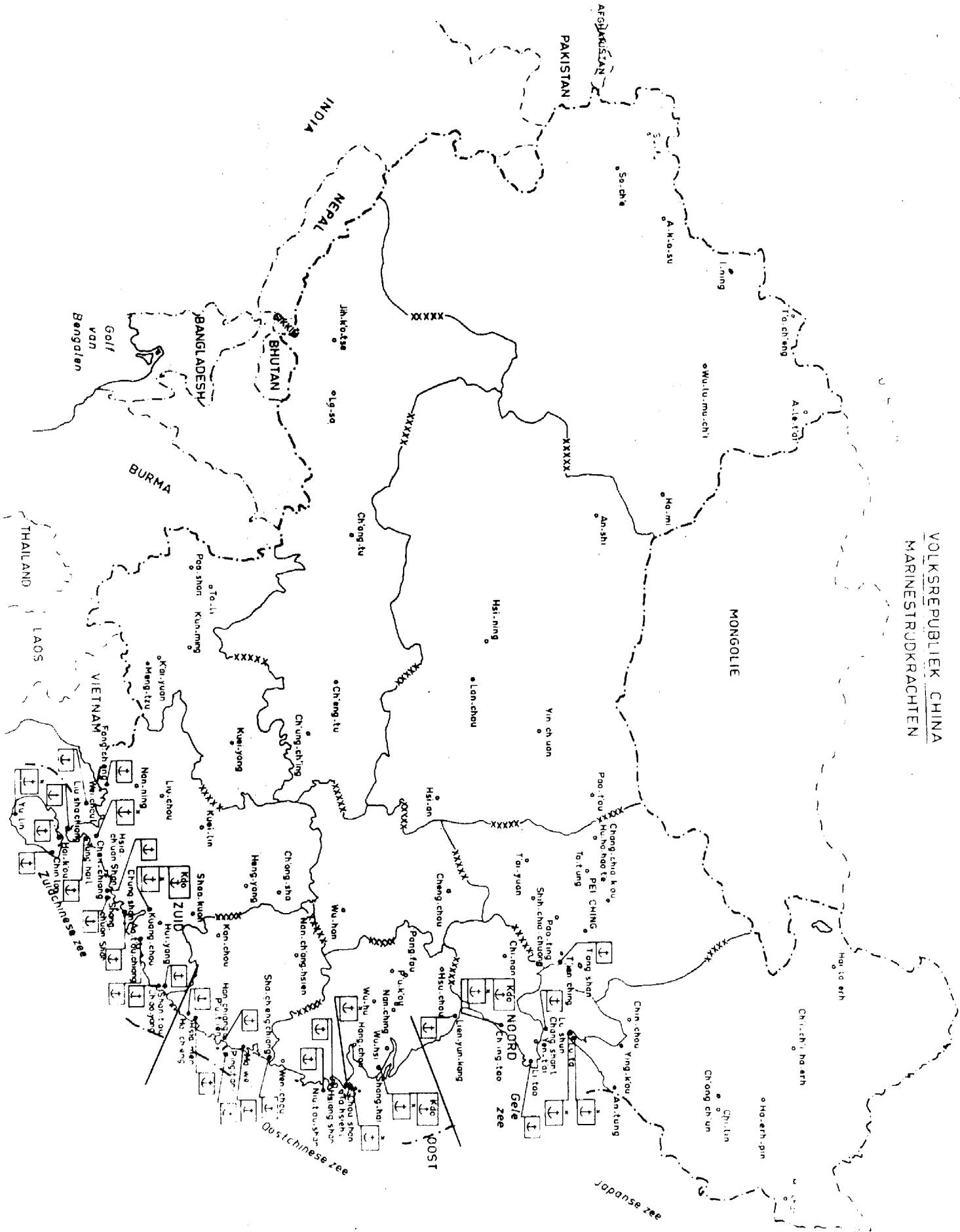
	1957	1970	1972	1973
Bevolking (mln)	645	836	867	880
Graanproductie (mln tonnen)	185	240	240	250
<u>Energie</u>				
- Kolen (mln tonnen)	130	310	357	378
- Electriciteit (mrd KWU)	19,3	72	93	101
- Aardolie (mln tonnen)	1,4	28,5	43	53
<u>Andere industrieproducten</u>				
- Staal (mln tonnen)	5,4	18	23	26
- Kunstmest (mln tonnen)	0,8	14	19,8	24,8
<u>Buitenlandse handel</u>				
Totale handel in mrd US-dollars	3,03	4,3	5,8	9,4

VOLKSREPUBLIEK CHINA
LANDSTRUDKRACHTEN

1:1000000

VOLKREPUBLIEK CHINA
MARINESTRUKTURCHTEN

**VOLKSREPUBLIEK CHINA
LUCHTSTRUDKRACHTEN**

